VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Ian.-Apr.1986 XXXVI,1 7800 FREIBURG-Germania
Nr.174 Münchhofstr.12

PENTRU SUPRAVIEŢUIREA NEAMULUI

Ceeace se întâmplă azi cu neamul românesc,în nepăsarea şi ignoranţa lumii libere,nu e o simplă întâmplare.Existenţa sa în mijlocul masei slave a fost totdeauna privită,mai ales de ruşi,ca un obstacol de înlăturat sau nimicit.Dacă o ciocnire de mari interese internaţionale ne-a protejat uneori,azi suntem cu totul la cheremul ruşilor,cari bat fierul cât e cald,grăbind etapele.Şi lucrează foarte "ştiinţific".

Ce este un neam? Un comglomerat de oameni având aceeaşi origină,aceeaşi limbă,aceeaşi credinţă,port,tradiţii,moravuri,aceleaşi aspiraţii,aceeaşi conştiinţă,cu rădăcinile într'un teritoriu determinat,de care sunt legaţi prin osemintele străbunilor,prin munca din generaţie în generaţie pentru a-l transforma,printr'o însufleţită emulaţie a gospodarilor,într'o grădină roditoare.

Aceste atribute au fost examinate cu atenţie de ocupantul rus,ca să-şi dea seama cum ar ptea fi mai sigur nimicite pentru ca spiţei româneşti să-i fie tăiate rădăcinile ce-o afirmă ca entitate şi s'o transforme,astfel,într'o turmă de animale vagabonde,la îndemâna oricărei strămutări.De-acì golirea sufletelor,de-acì ruperea de pământ.Metodele au fost diabolice.Îndărătnicia conştiinţei originei latine au cătat s'o moaie printr'un tracism exagerat,în care se'ntrevăd şi urechile amestecului slav.Limba s'au trudit s'o slăbească,în teritoriile smulse,prin îmbrăcarea scrisului în haină cirilică,modificându-l peste tot în felul de-a ascunde origina latină a cuvintelor,şi introducerea unui val de rusisme.În credinţă au introdus ateismul de stat,au desfiinţat Biserica Unită ce-şi trăgea respiraţia dela origină şi şi-au atras,cu substanţiale avantaje materiale,ierarhia celei Ortodoxe,puindu-şi-o'n remorcă.Frumosul nostru port naţional se vede,ca în derădere,doar la anumite exhibiţii de scenă.Cu amuţirea Bisericii oficiale,au amuţit în parte şi principalele tradiţii şi obiceiuri, legate mai ales de ea.Aspiraţiile au fost reduse la stomac,iar foamea devastează substanţa biologică.Strălucitele fapte din istoria noastră au fost posibile numai cu "fräţescul ajutor" al ruşilor.De-au mai rămas ceva urme de geniu şi creaţie,textele au fost falsificate,iar buldozerele au făcut restul.De pământ a fost omul tăiat prin confiscare,ajungând "ziler" pe propria-i moşie.Gingăşia căminului i-a fost anulată prin masarea în coteţe etajate.Pentru înlesnirea criminalei operaţii au răsturnat piramida cu vârfu'n jos,punând în frunte haimanalele şi pe vânduţi,iar valorile integre la Canal şi'n gherle.Şi pentruca'n monstruoasa crimă a celui mai perfect genocid planificat să nu se vadă iuftul rusesc,au împins în vârf.din drojdia societăţii,cozi de topor autohtone,împopoţonând batjocoros,cu buzdugan şi sceptru,un vanitos analfabet şi o spălătoreasă. Imbecilul care n'a fost în stare nici calfă de cizmar s'ajungă,a fost impus la vâslele unui popor de rasă care a dat un Eminescu,un Pârvan,un Iorga.Bietul român,înjosit în demnitatea lui,hăituit ca fiarele,flămând şi gol,timorat şi de umbra lui,e gata acum să treacă până şi la mozaism,pentru a putea abandona un pământ scump,în care de mii de ani îi stau picioarele înfipte.Mai este cineva să nu audă dangătul lugubru al clopotelor îngropării unui neam?...

Ce reprezintă azi Românii pe suprafaţa globului? Numeric,nici măcar un procent din populaţia totală.Numărul celor ce vorbesc sau înţeleg graiul român,să tot fie,exagerând cumva,de 30 milioane.Ei se găsesc în România propriu zisă,în Basarabia,Transnistria,Herţa şi nordul Bucovinei,în fostul Maramureş Cehoslovac (azi în Rusia),în partea din Crişana rămasă la maghiari(având ca centru Gyula), în Banatul înstreinat,în Istria,Valea Timocului("sârbesc" şi "bulgăresc"),Albania(cu centru,Coriţa),Tesalia,Epir şi Macedonia,Cadrilater.Aceştia sunt Românii locuitori ai glíilor străbune.Mai sunt apoi "împrăştierile": în Rusia,Ucraina şi Siberia,cele două Americi,Australia,mai toate ţările Europei libere.Dintre aceştia,şcoli şi biserici româneşti au,cum le au,cei din România.Mai puţine,

cu tendinţă mai agravantă de rusificare,au unele localităţi din Basarabia şi din Transnistria.La fel,cu tendinţe maghiarizante,cei din Crişana.Ceva mai bine, cei din Banatul înstreinat.Încolo.. nimic! Românii din lumea liberă pot avea şcoli şi biserici câte vor,dar,curios,pare că fructul e interesant numai cât e oprit... Dacă sunt familii unde copiii ştiu perfect româneşte,în altele în schimb,deşi ambii părinţi ne cunosc limba,copiii abia o gângăvesc,sau n´o cunosc deloc.Copiii evreilor din ţară se spune c´ar fi mai tenaci în acest câmp.

Acestea fiind zise,- care sunt perspectivele de supravieţuire a gintei româneşti? Dacă fraţii din ţară sunt sufocaţi în ţarc,singurii purtători de cuvânt ai destinelor naţionale ar fi să fie cei din lumea liberă.Aceştia pot crea valori "neangajate",care să afirme geniul nostru creator,şi pot -şi trebuie!- să ţină trează conştiinţa lumii libere la marea dramă ce se consumă în vechea Dacie,pentru a grăbi eliberarea.Căci numai o Românie liberă ar putea,lecuindu-şi pe´ncetul rănile,să ocrotească şi pe fiii ei de peste graniţe.

De aceea socotim imperativă constituirea unei <u>Ligi a Apărării Vieţii Româneşti</u>,înjghebare granitică de luptă,însumând pe toţi acei în cari mai svâcneşte o disperată hotărîre de opoziţie la monstruoasa crimă.La sfânta datorie nu se vor îmbulzi,desigur,nici cei veniţi pentru îndestulare,nici vânătorii de şefii: aici nu e nimic de împărţit,iar datul din coate spre vedetism,în faţa groapei căscate a Maicii Noastre ROMÂNIA,nu s´ar putea califica.Din fericire,însă,un motoraş poate urni un tanc întreg.Dacă cei mistuiţi de drama neamului şi capabili de jertfă îşi dau mână cu mână,într´un efort unit,aceştia vor reprezenta reacţiunea românească la criminalul plan al Moscovei.Recenta adunare din Paris poate constitui,prin hotărîrea sa,o încurajare în acest sens major.Să sperăm că s´a făcut,în fine,pasul cel bun.-

Petre Vălimăreanu

<u>CĂTRE IISUS</u> de Radu Gyr

Stăpâne ´nsângerat,Domn al Luminii
Şi veşnicie limpede,Iisuse,
Tu,Carele-ai primit pe tâmple spinii
Şi cuiele în mâinile supuse,

Tu,Sfânt al Răstignirii şi învierii,
Care din Cruce Ţi-ai făcut lumină
Şi Răsărit din rănile tăcerii
Şi cântec din osânda fără vină.

Dă-ne´ncleştarea Ta,dă-ne tăcerea
Din ceasul pironirii´nsângerate
Să ne primim şi cuiele şi fierea
Ca Tine,´n marea Ta singurătate...

Pe fruntea ţării zâmbetul Ţi-l pune
Şi semnul care-acum osânda-şi duce
Învaţă-l Tu amara rugăciune
Din clipele suirilor pe cruce.

Cu mâna Ta,ca borangicul lunii,
Din răni opreşte sângele fierbinte,
Închide´n piepturi geamătul furtunii,
Sărută-i ţării lacrimile sfinte.

Şi sus,pe Crucea crâncenă,pe care
Stă Neamul nostru răstignit,Tu scrie
Iisuse,un aprins inel de soare,
Ca semn al Învierii ce-o să vie.

Şi spune morţilor din lut să nu blesteme,
Şi sub trifoi,sub dâmburi,sub secară,
S´aştepte paşii Tăi călcând prin ţară
Şi semnul munţilor ce vor aprinde steme.

Şi spune morţilor,de sub troiţe sfinte,
Că va veni,cândva,o Dimineaţă,
Când Neamu´ntreg va fulgera spre viaţă,
Cuminecat prin sfinţii din morminte.

- <u>O BISERICĂ ROMÂNEASCĂ LA GENEVA</u>.- În Februarie 1979 a luat fiinţă,la Geneva, "Comunitatea Română din Elveţia",prezidată de dl <u>Ion Broşteanu</u>,având,printre obiective,construirea unei biserici româneşti.Autorităţile au oferit,în acest scop,un teren de circa 4100 m.p.,la <u>Chêne-Bourg</u>.Comitetul de onoare,care patronează această nobilă acţiune,e compus din 45 personalităţi din viaţa politică, religioasă,culturală şi artistică,având în frunte pe fostul preşedinte al Elveţiei,istoricul <u>Georges-André Chevalaz</u>.

La conferinţa de presă din Februarie,dl Broşteanu a prezentat broşura"placheta",evocând în culori aspecte din trecutul României; ea s´a tipărit în 5000 exemplare,care se vând,ca "don de briques",cu 1000 franci bucata.La conferinţă au intervenit dnii Chevalaz,fostul deputat <u>Reverdin</u>,<u>R.Dafflon</u>,primarul Genevei, P.B.<u>Charollais</u>,director B.C.G.,şi avocata A.<u>Matile</u>,toţi exprimându-şi admiraţia pentru frumoasa iniţiativă şi sentimentele de prietenie pentru poporul român de gintă latină,care de 4 decenii poartă lanţurile impuse de un regim ateu şi sclavagist,patronat de Kremlin.- Conferinţa de presă s´a bucurat de o primire cordială,fiind prezenţi o mulţime de jurnalişti cari,prin remarcabile articole, au făcut cunoscut un obiectiv nobil şi sfânt,ce onorează pe refugiaţii Comunităţii Românilor din Elveţia şi pe iniţiatori.-

Radu Paul

DUPĂ TREIZECI DE ANI

La începutul lunii Mai se împlinesc treizeci de ani dela cel mai luminos moment al vechiului Exil Românesc din Europa,"momentul dela Freiburg".Conducerea Bibliotecii din Freiburg,în frunte cu Directorul Virgil Mihăilescu,a organizat,cu prilejul sărbătoririi a 7 ani de existenţă,o săptămână românească,de la 4 la 10 Mai 1956.Şi pentruca să dea o mai mare importanţă sărbătoririi,organizatorii au pus săptămâna românească sub patronajul Principelui Nicolae şi al Principesei Ioana.Pe timpul acela Biblioteca Română nu sta sub oblăduirea Statului german,ca astăzi.Ea primea dela oficialităţi din când în când câte o mică sumă la câte o ocazie.Biblioteca ducea pe atunci o existenţă modestă în cea mai mare parte din mila exilaţilor.Directorul îşi întreţinea familia din alocaţia de şomaj şi din câte un ajutor dat soţiei de familie.Ascensiunea Bibliotecii din Freiburg a început odată cu prezenţa Prinţului Nicolae şi a Principesei Ioana.Şi în adevăr,Perechea Princiară a dat maximum de strălucire acelei mari manifestări de comuniune naţională,care se va răsfrânge mai mulţi ani şi asupra instituţiei.Aşa patru ani mai târziu Biblioteca Română din Freiburg, devenită Institut de Cercetări,a fost introdusă în bugetul Statului german,potrivit doctrinei că "cine este ajutat de ai săi,este ajutat şi de el".Astfel sprijinul Principelui Nicolae şi al Principesei Ioana stă la baza progresului Bibliotecii-Institut din Freiburg.

Pentruca cititorii de azi să-şi dea seama de amploarea şi intensitatea manifestării de acum treizeci de ani,ar trebui să reproducem în întregime cronicile şi fotografiile din Presa timpului,cuprinsă între extreme dela "Bire" la "Patria","Vatra" şi "Fapta".Aceasta nu ne este posibil.Ne resemnăm la câteva spicuiri din cronologia consemnată în "Fapta" din August 1956.Ca un preludiu al "Săptămânii" a fost concertul tenorului Petre Munteanu.Vom cita pe cel mai riguros critic dela "Badische Zeitung",H.Reich,care-şi încheie cronica aşa: "Ca introducere la Săptămâna dela Freiburg,seara a fost extrem de promiţătoare şi trebuie să se aştepte cu încordare ce va aduce această săptămână ca manifestări artistice".Astfel Munteanu a pregătit cea mai caldă atmosferă "Săptămânii Româneşti",aşteptată cu cea mai bună dispoziţie şi interes.Şi organizatorii n´au pierdut din vedere niciun amănunt ca această atmosferă să se întindă cât mai departe în cuprinsul Germaniei.Afişe executate cu mult gust artistic împânzeau zidurile oraşului şi un mare număr de gări de pe liniile ce conduc la Freiburg.Iar ca un salut de primire,participanţii erau întâmpinaţi încă din piaţa gării de o mare banderolă tricoloră cu urări de bun venit.

Trecem peste conferinţele din programul academic şi peste cuvântările festive.Nu vom stărui nici asupra programului artistic,alcătuit dintr´o bogată expoziţie de artă românească şi din concerte corale,de pian şi de voce,care au confirmat aşteptările criticului H.Reich,cum vedem din Presa germană.Ne oprim la forţa propulsoare de românism autentic degajată de manifestarea dela Freiburg.Ea a fost cuprinsă între sărbătoarea Învierii Domnului şi sărbătoarea naţională a Independenţei României.Toată săptămâna Românească a fost dominată astfel de o euforie sărbătorească.Slujba Învierii a fost celebrată de Protopopul Emilian Vasiloschi într´o piaţetă centrală în faţa bisericii.Feţele credincioşilor în lumina lumânărilor,transfigurate de cântecele Corului din Paris condus de Traian Popescu,ilustrau o profundă emoţie.La ospăţul pascal şi-au dat mâna,într´o adevărată "Horă a Unirii",Principi Regali,cărturari,bătrâni şi tineri,muncitori şi ţărani.Acelaş fenomen de înfrăţire entuziastă s´a repetat la agapa din seara de Zece Mai.Principele Nicolae şi Principesa Ioana,Principele Franţ şi Principesa Diana de Hohenzollern,Principesa Josefa de Saxa-Coburg-Gotha,s´au prins cu toţi ceilalţi în "Hora Unirii Româneşti".Din fotografiile luate de un mare meşter ca Willy Pragher,se vede cum feţele sutelor de comeseni strălucesc de bucuria unui moment unic care va rămâne de neuitat.Atmosfera a fost însufleţită şi de prezenţa lui Nello Manzatti,cu incomparabilele sale melodii.Timp de o săptămână participanţii s´au căutat unii pe alţii pentru ca să-şi comunice credinţe şi speranţe de viitor.Şi când a sunat ora despărţirii, parcă n´ar mai fi plecat.Fiecare se desprindea cu greu de ceilalţi şi de locul unde s´a petrecut sărbătoarea înfrăţirii româneşti.Unii s´au şi întors peste câteva zile pentruca să retrăiască clipele de înălţare şi de adevărat extaz naţional.La "săptămână" au luat parte peste 500 de persoane.Numele desprinse din asistenţă acoperă o pagină şi jumătate din "Fapta".Ca epilog,Principele Nicolae şi Principesa Ioana au oferit o recepţie autorităţilor şi notabilităţilor din oraşul Freiburg,cât şi reprezentanţilor Presei,ca mulţumire pentru

căldura cu care au sprijinit această mare manifestaţie a Exilului Românesc. "Momentul dela Freiburg" a avut un răsunet considerabil pretutindeni unde se aflau români.El se datorează desprinderii totale de gânduri secunde şi de orice considerente de ideologie şi de filiaţie politică.Cum a scris Gheorghe Racoveanu în "Legea",cu stilul său neaoşist: "Săptămâna Românească din Freiburg n'a slujit nici unei grupăciuni,nici unei maimărimi".Au trecut de-atunci 30 de ani.De ce am ţinut să reamintesc "momentul dela Freiburg"? Fiindcă el a marcat cea dintâi mare manifestare în spirit comunitar românesc.Asemenea manifestări nu se mai văd azi decât cu "săptămâna" dela Câmpul Românesc din Hamilton.Şi acolo eşti cuprins de euforia întâlnirii între Români.

În aceşti 30 de ani Biblioteca-Institut din Freiburg a crescut şi a evoluat într'un Centru Didactic cu aspect universitar.Fundatorul ei Virgil Mihăilescu va împlini curând venerabile vârstă de 80 de ani.La sfârşitul anului va trece scaunul de director succesorului său,mai tânăr cu o generaţie.Urăm urmaşului, Ion Bidian,pe care noi aproape nu-l cunoaştem,să ducă instituţia mai departe cu aceeaşi tenacitate ca înaintaşul său timp de atâtea decenii.

M.F.Enescu

<u>BIBLIOTECA DIN FREIBURG</u>.- Neputând participa la Adunarea Generală Extraordinară a Bibliotecii din Freiburg(la care,de altfel,nici redactorul Vetrei,nici dnii M.F.Enescu şi Horia Stamatu nu sunt membri),pentrucă în aceeaşi zi avea loc cunoscuta adunare dela Paris,şi cum,de altă parte,părerile despre spiritul şi decursul agitatei adunări sunt oarecum contradictorii,ne limităm,deocamdată, pentruca şi cititorii noştri să fie totuşi informaţi,să reproducem reportajul din "Lupta"(Paris,22 Aprilie),pe care-l găsim cel mai conform cu cele auzite:

Alegerea noului director al Bibliotecii Române din Freiburg a avut loc Sâmbătă 12 Aprilie.Născut în 1934,noul director,dl Ion BIDIAN,care-şi va lua funcţia în primire la 1 Ianuarie 1987,este istoric şi a lucrat ca cercetător la Institutul de istorie N.Iorga din Bucureşti între 1968 şi 1975,apoi la Biblioteca Academiei până în 1980 când a părăsit România,venind în Germania,unde se afla deja fratele său,membru în Consiliul Naţional Român.Dl Ion Bidian s'a instalat la Freiburg,unde a lucrat,sub conducerea prof.Mihăilescu,fondatorul şi directorul Bibliotecii,începând din Decembrie 1980.

Alegerea noului director s'a făcut de către Adunarea Generală Extraordinară, convocată la cererea a 30 din cei 53 de membri,şi a cărei ordine de zi fusese aprobată de Tribunalul din Freiburg.Ea prevedea,de asemenea,şi aprobarea propunerii ca în administraţia Bibliotecii Române să nu poată fi angajate persoane care au fost membri ai partidului comunist.La şedinţa de dimineaţă au participat şi doi reprezentanţi ai autorităţilor germane,Springbold,din partea Landului,şi Marthins,din partea autorităţilor federale dela Bonn.Votul a avut loc într'un climat încordat,consecinţă a aprinselor desbateri provocate de faptul că o comisie de selecţie,numită de prof.Mihăilescu,actualul director,şi considerată nestatutară de majoritatea membrilor,nu reţinuse decât trei din cei opt candidaţi,încercând astfel să-l elimine pe dl Ion Bidian.

Membrii votanţi au fost surprinşi,cu aceeaşi ocazie,să constate intervenţia repetată a reprezentantului autorităţilor locale,care a încercat să influenţeze alegerea,nu a ezitat să propună o procedură accelerată şi nestaturară şi chiar să ameninţe cu suprimarea subvenţiei de 250.000 mărci pe care Biblioteca o primeşte anual.Cu adevărat surprinzător un asemenea procedeu care nu corespunde deloc cu rigoarea juridică şi spiritul democratic proprii Germaniei libere.Presiunile şi ameninţările s'au dovedit de altfel inoperante.Votul fiind secret, din cei 49 de votanţi prezenţi,sau reprezentaţi,dl Ion Bidian a întrunit 30 de voturi,preotul V.Mehedinţu,dela Offenbach,18 voturi şi dna Ioana Maria Ionescu, de la Bochum,un vot.Hotărîrea de a nu fi angajaţi foşti membri PCR a fost adoptată cu o majoritate asemănătoare,32 de voturi pentru,16 contra şi un vot nul. Similitudinea rezultatelor,care nu au variat în cele două cazuri decât cu 2 voturi,dă de gândit că cei cari au votat pentru dl Ion Bidian au fost şi cei cari s'au opus ca fosşti membri PCR să fie numiţi ca funcţionari ai Bibliotecii.

În ciuda pasiunilor stârnite de acest vot,nutrim speranţa că spiritele se vor domoli şi că Biblioteca din Freiburg îşi va continua activitatea rodnică în slujba libertăţii României.Dl Mihăilescu,fondatorul ei,se bucură de un mare prestigiu,din nou confirmat cu această ocazie de cele 11 mandate pe care dânsul şi dna Mihăilescu le-au avut dela membrii absenţi.În lunile ce vin,rolul său poate fi acela de a atenua antagonismele,înlesnind trecerea către noua generaţie a frumoasei opere pe care a înfăptuit-o.-

CALOMNII ÎNRĂDĂCINATE ŞI FALSURI EVIDENTE

Urmare articolului meu "O posteritate posibilă", publicat în "Cuvântul românesc"(Noiembrie 1984), simt nevoia să fac unele completări şi precizări, rugând conducerea "Vetrei" să le publice ca atare, răspunzând numai personal pentru cele ce susţin.

Nu am fost legionar. Am vibrat însă, ca elev de liceu şi mai târziu ca student, am iubit intens Legiunea, cântecele ei, impulsurile ei spre puritate şi vitejie, pe care i le-a imprimat fondatorul Legiunii, Corneliu Codreanu. Mai ales după moartea eroică a lui Moţa şi Marin şi testamentul primului, am visat juvenil şi romantic la o nouă Românie, "ca soarele sfânt de pe cer".

Martiriul lui Corneliu Zelea Codreanu în contrast vădit cu declasarea morală a ucigaşilor săi, m'a convins şi mai mult de uriaşa personalitate a acestui lider politic din România interbelică.

Cunoşteam din publicaţiile legionare absoluta originalitate şi completa autonomie de geneză şi evoluţie a Mişcării Legionare faţă de fascismul italian şi naţional-socialismul german. Unicitatea absolută a ideologiei legionare, numai în parte revelată în texte, se datoreşte în întregime forţei de credinţă, de voinţă şi de iubire de Neam a lui Corneliu Zelea Codreanu. Asupra acestei măreţe unicităţi vom reveni cu alt prilej. Sunt enorm de multe lucruri de spus.

Facem precizarea că aceste consideraţii, de aici, se întind numai până la tragica dispariţie a lui Corneliu Codreanu. Ulterior, Mişcarea Legionară a fost manipulată datorită unei conduceri incompetente, cu rezultate catastrofale.

Prima calomnie: orientarea politică externă pro-fascistă. Această orientare a fost reală, dar gândită ca singura reacţie posibilă în faţa ameninţării, mereu la pândă şi de veacuri cotropitoare a Rusiei, devenită, prin bolşevizarea ei, "un imperiu al satanei". Termenul de satanic l-a pronunţat pentru prima oară în lume, cu referire la Rusia Sovietică, tânărul dela Iaşi, încă din 1922. El a fost reluat şase decenii mai târziu, ca o năprasnică confirmare, de un preşedinte al USA, Ronald Reagan, când a vorbit de URSS ca de un "imperiu al Răului".

A doua calomnie: Mişcarea Legionară a fost o mişcare politică totalitară. De unde rezultă aceasta? Din Programul sau din Statul ei? La 29 Noiembrie 1937 Corneliu Codreanu declară categoric ziariştilor, în preajma alegerilor din Decembrie: "Sunt contra dictaturii", după cum tot cu acea ocazie declara: "Voim să apărăm **Crucea, cultura şi civilizaţia creştină**. Nu urîm Franţa sau poporul francez, pentru că şi el ne va urma exemplul. Dorim ca ideile să se lupte libere" (vezi Circulări şi Manifeste pg. 220-222, ed. Europa-München, 1980).

Preocuparea majoră a lui Corneliu Codreanu a fost, în materie de politică externă, lupta contra bolşevismului. El a condus autoritar Legiunea, dar nu dictatorial sau despotic. Dimpotrivă! Se consulta cu Senatul Legionar şi cu orice om în toate problemele privind politica şi desvoltarea Mişcării Legionare. Se consulta, cumpănea mult şi apoi hotăra.

A treia calomnie: Mişcarea Legionară a fost adepta violenţei; ea ar fi introdus în viaţa politică românească interbelică asasinatul politic ca mijloc de luptă. Fundamental fals! Direct calomniator. Şi iată de ce: Corneliu Codreanu are meritul istoric inegalabil de a fi creiat o şcoală a caracterelor, replică directă la laşitatea şi corupţia clasei politice conducătoare, mai ales după venirea lui Carol al doilea. El şi-a întemeiat întreaga concepţie politică pe morala creştină. El cerea aderenţilor săi corectitudine "până la sânge". Sinceritate. Curaj. Modestie. Cei cari au dat o replică contra abuzurilor, ilegalităţilor şi maltratărilor suferite de legionari, veşnic prigoniţi de forţe oculte, au fost adoptaţi de Codreanu şi de Mişcarea Legionară din spirit de cavalerism şi camaraderie. Nu se cunoaşte vreo incitare la crimă a Căpitanului. Dimpotrivă, ultimele texte şi îndrumări ale Şefului Legiunii sunt dramatice prin implorarea pe care o face adversarilor săi să se evite orice violenţă, prin conjurarea legionarilor de a nu răspunde în nici un fel, de a păstra un calm de neînvins şi de a suporta cu stoicism orice lovituri. Acesta este adevărul istoric, bazat pe fapte şi documente.

A patra calomnie: Mişcarea Legionară a fost o mişcare antisemită. Fals! Mişcarea Legionară nu a cerut niciodată exterminarea evreilor şi nu se cunoaşte vreun pogrom sau uciderea unui singur evreu aprobată sau revendicată de M.L. Ea a cerut numai un "numerus clausus", adică faţă de cei aproximativ 800.000 de evrei(după Marea Unire, 1918), cari controlau în întregime comerţul, finanţele şi presa(în bună parte), s'a cerut o limitare a acestei masive aluviuni alogene.

Această politică se practică de la blânda Elveţie până la marea democraţie americană! O mişcare întemeiată pe dragoste,pe adevăr şi pe cinste,nu putea fi structural rasială după modelul hitlerist,şi în nici un caz stupid şi anacronic intolerantă.Se pot cita acte,fapte şi documente în acest sens.

În prezent,ce au de făcut legionarii?

După părerea mea,să se strângă într'un congres mondial şi să se autodizolve,trecând într'o nouă etapă istorică şi,mergând în pas cu istoria,să se constituie într'o Uniune Social-Creştină,grupare de structură şi esenţă democratică,care să declare deschis şi cu mândrie: suntem urmaşii lui Codreanu, Moţa,Marin,Vasile Cristescu,Iordache Nicoară,ai tuturor martirilor legionari - şi voim să luptăm pentru eliberarea ţării şi edificarea unui regim politic românesc democratic şi creştin cu certă orientare pan-europeană.

Cei cari au de făcut propuneri în acest sens,să scrie Redacţiei.Noi vom reveni cu o schiţă de program.-

Constantin Macri

UCENICUL de Nichifor Crainic

Tu,Marele Bijutier
Al diademelor cereşti,
Tu,care pretutindeni eşti,
În cosmicul atelier,

Primeşte-mă ca ucenic
Şi'n nopţi de taină să mă'nveţi
Canonul sfintei frumuseţi,
Să scot podoabe din nimic...

Tu,care faci din robi artişti
Şi-Ţi iei la glorie părtaşi
Vizionarii uriaşi,
În geniul cărora Te mişti,

Cuvinte dă-mi să le'mpreun,
Fierbinţi ca'ntâiul suflu viu,
Ca să le văd când nu se scriu
Şi să le-aud când nu se spun...

Şi-aşa trudind la cizelat
Măritul meu Stăpân şi Domn,
Să picotesc în nopţi de somn,
Cu praf de stele pe halat...

Din matca lumii să le chem
Şi'n dorul ei să le trimet,
În constelaţii de sonet
Şi'n căi lactee de poem.

&& Administraţia oraşului Florenţa se sprijină pe un echilibru foarte precar,fiind constituită din toate tendinţele politice,dela comunişti la liberali, lucru de care bietul primar e obligat să ţină seamă.S'a întâmplat că,în ziua când murea cardinalul Florit,"pasionaria" comunistă Dolores Ibarruri împlinea 90 de ani - şi primarul a crezut oportun să arate atenţiunea consiliului comunal pentru ambele cazuri,trimiţ)nd o telegramă de felicitări la Madrid şi alta, de condoleanţe,la Arhiepiscopie.Numai că funcţionarii respectivi au "încurcat borcanele",aşa că felicitările au ajuns la locuinţa defunctului cardinal,iar la Madrid următoarea telegramă: "Oraşul Florenţa şi consiliul ei comunal iau parte la doliul ce-a lovit Mişcarea democrată europeană prin dispariţia lui Dolores Ibarruri,figură legendară a Rezistenţei spaniole,protagonistă curajoasă a luptei anti-franchiste,simbol al voinţei dârze a spaniolilor şi al setei lor de libertate.'Pasionaria' lasă o urmă adâncă în istoria Partidului comunist spaniol şi în istoria contemporană a emancipării femeii".- Nu se ştie cu ce entuziasm a primit bătrâna condoleanţele,nici ce-au făcut prelaţii din Florenţa cu felicitarea răposatului...

&& De Unirea Principatelor,dl Ion Vasile a organizat,în seara de 25 Ianuarie,o masă comună în sala bisericii "Sf.Treime" din Miramar(Florida),unde a şi vorbit,amintind de pionerii cari,"siliţi să plece din Bucovina şi Transilvania de teroarea străinilor,şi-au luat traista'n băţ" şi,ajunşi aici,"au pus umăr la umăr şi au înfiinţat organizaţii,au început să clădească biserici şi cluburi cu care noi astăzi ne mândrim".Flacăra aprinsă de Mihai Viteazul -continuă dsanu s'a stins niciodată şi astfel,din generaţie în generaţie,s'a ajuns la 24 Ianuarie 1859 şi apoi la 1 Decembrie 1918.Unirea Principatelor a fost posibilă numai prin unirea Românilor,dela Cuza şi Kogălniceanu la Moş Ion Roată.Numai urmând exemplul lor vom putea redobândi libertatea pierdută la 23 August 1944, când hoardele bolşevice şi câţiva trădători au subjugat Ţara Românească."Astăzi,noi cei din lumea liberă să strigăm cu o singură voce: Moarte criminalilor ce azi distrug bisericile şi mormintele străbunilor! Să îngenunchem şi să ne rugăm Celui de Sus să ne dea iarăş un Kogălniceanu,un Bălcescu şu un Moş Ion Roată,ca atunci.Cu oameni de acest calibru vom putea să vedem ţara noastră de baştină iarăş eliberată de sub jugul bolşevic barbar şi cisma cismarului Ceauşescu".- Cuvântarea fusese precedată de câteva versuri improvizate,drept "cuvânt de învăţătură".-

O INIŢIATIVĂ NECESARĂ

Vin aici cu propunerea de a se întreprinde o acţiune de răsunet internaţional mai larg în interesul poporului român şi al ţării, anume de a da în judecată perechea Ceauşescu în faţa unui for juridic internaţional, eventual în faţa unui tribunal alcătuit în acest scop. Socotesc că C.N.R.-ul, ca for reprezentativ al întregului Exil, nelegat de vreun anume partid politic, poate avea căderea să se constituie parte acuzatoare într'un proces pentru apărarea fiinţei biologice şi a existenţei poporului român în întregime. Necesitatea unei acţiuni de genul acesta mi se pare stringentă la ora actuală. Nu ajung doar lamentările între noi, demascarea pentru Exil a faptelor abominabile ale regimului despotic al perechei Ceauşescu şi al clicii nu e suficientă, nici demersurile făcute încolo şi încoace parţial.

Capetele de acuzare publică ar trebui să fie următoarele:

1. Subnutrirea deliberată a poporului român de ani de zile, actualmente luând ea proporţii dramatice, cât se poate de îngrijorătoare. De ani de zile, aproape două decenii se poate spune, penuria de alimente, cozile tragice la procurarea acestora constituiesc fenomene cronice în viaţa poporului român. În ultimii ani s'a recurs la sistemul de distribuţie pe cartele, caracteristic numai perioadei de război. Dar şi acest sistem, care s'ar vrea salvator din criza alimentară şi economică în general, nu este altceva decât o batjocură, o sfidare a populaţiei oprimate, întrucât produsele, şi-aşa prevăzute în cantităţi microscopice, nu se asigură. Dreptul cartelelor se dovedeşte şi el iluzoriu. Toate informaţiile, atât interne cât şi cele externe, tot mai mult de acuma, semnalează în continuare o înrăutăţire sub acest raport.

2. Privarea populaţiei de condiţii elementare de viaţă şi sub alte raporturi: locativ, sanitar, încălzire, lumină, condiţii de transport, etc.

3. Ameninţarea prin toate acestea a fiinţei biologice a poporului, a existenţei sale fizice. Se vorbeşte de obicei de etnocid în cazul diferitelor minorităţi etnice şi naţionale de prin lume. În cazul României de sub ocupaţie, se profilează însă etnocidul general.

4. Crima de omucidere prin cauzarea indirectă a morţii noilor născuţi, a bătrânilor pensionari, determinarea la sinucideri.

5. Impunerea, prin pretextul cincinal al "dreptului de muncă", a unui sistem întreg de muncă forţată cu obligaţii de amenzi ce depăşesc înrobirea din vremile fanarioţilor. Munca forţată devine astfel legiferată în România.

6. Risipa nepermisă a bunurilor ţării, nu numai alimentare, în interes personal şi de clică. Exporturile masive pentru captarea valutei streine şi împrumuturile externe o dovedesc cu prisosinţă.

7. Privarea omului de drepturile cele mai elementare prin instaurarea unui sistem de zilnică tracasare şi siluire a fiinţei sale cu legiuiri sălbatice de oprimare, precum: control poliţienesc şi secret, pletoră de agenţi deghizaţi în civili, violarea domiciliului pe diferite pretexte de "control", cenzură, anchetări pentru ceea ce se consideră "delicte şi atitudini verbale", interzicerea comunicării cu streinii, îngrădirea deplasărilor în streinătate, privarea de combustibil şi căldură, de lumină în locuinţă şi pe stradă.

8. Minciuna ridicată la grad de "adevăr" cu fişa "înbunătăţirea necontenită a traiului", "mărirea caloriilor", etc., se sprijină pe aplauze şi laude ordonate, dirijate, înscenate. Dovadă, printre altele, meetingurile zilnice la apariţia perechii Ceauşescu, nesfârşitele telegrame de "felicitări" şi "aprobări"...

9. Acuzare chiar şi de trădare, pentru mincinoasa fâlfâire a unor principii şi scopuri cu care s'au legitimat cândva aceşti oameni dovediţi acum ca impostori, că ar urmări fericirea masei muncitoare şi a ţărănimii.

10. Acuzăm, în sfârşit, pentru ceea ce se cheamă "genocid cultural", dovedit în ultima vreme mai ales prin distrugerea nesăbuită a unei bune părţi din capitala ţării şi a importantelor monumente istorice, distrugere cum nu s'a mai văzut în astfel de proporţii nici în vremea bombardamentelor. Dictatorii, despoţii, nu aveau neapărată nevoie să distrugă bunurile materiale şi culturale ale populaţiei. Bucureştiul fiind aşezat pe şes întins, nicio stavilă naturală, ca munţi şi ape mari, nu împiedica extinderea oraşului prin noi construcţii, noi centre.

Cam astea ar fi capetele de acuzare ce-am formula. Problema va trebui studiată cu pricepuţi specialişti în drept internaţional. Acţiunea poate fi întreprinsă, cred, nu numai cu înţelegerea şi ajutorul C.I.R.P.O., ci s'ar putea deasemenea obţine concursul comitetului pentru problemele juridice al adunării Parlamentului European.

Văd că unii cetăţeni,suedezi şi imigraţi în Suedia,îşi pot da Statul în judecată la Consiliul European,şi obţin câştig de cauză,pentru încălcarea drepturilor lor fireşti.Noi am acuza nu Statul,ci pe făptaşii şi inspiratorii crimelor,deacum cunoscute opiniei internaţionale.
În Iulie trecut Exilul ţărilor baltice,în urma conferinţei sale mondiale a reuşit să instituie un Tribunal la Copenhaga,în faţa căruia a acuzat Rusia de militarizarea şi rusificarea Lituaniei,Letoniei şi Estoniei,cum şi de terorizarea şi strămutarea forţată a populaţiei.Juriul era alcătuit din 5 judecători: Jean-Marie Dailet din Franţa,Theodor Veiter din Austria,engkezul Michael Bordeaux şi Per Ahlmork din Suedia,sub preşedinţia lui James Fawcett dela Comisia Europeană pentru dreptul omului.La acest proces,noi am strălucit prin absenţă în chestiunea Basarabiei.Împotriva desbaterilor comisiei,cum şi împotriva demonstraţiei cu un vapor dealungul coastei baltice până la Helsinki,sovieticii n´au putut obiecta mare lucru,presa lor mărginindu-se la atacuri împotriva agenturii "CAI".Ca martori au compărut refugiaţii ruşi şi baltici,jurnalişti, chiar un fost agent K.G.B.
Avem destui cari ar putea compare ca martori la "tribunalul nostru",începând cu fostul ambasador al USA care îşi dădu demisia,eventual cu Pacepa,cu părintele Calciu,până la alţi refugiaţi români şi gazetari streini,inclusiv reporterul suedez G.Bengtson,sau Disa Histad.- Sava Gârleanu(Sept.1985)

&& Sâmbătă 12 Aprilie a avut loc la Paris,în sala Bisericii Unite,întrunirea unui grup de Români,dornici să-şi strângă rândurile.La ea au participat Consiliul Naţional Român,Uniunea Românilor Liberi şi alte organizaţii,sau persoane independente.La masa prezidiului au luat loc dnii dr.Brad,Cernovodeanu, Novacovici şi Evolceanu.Şedinţa a început printr´o clară expunere a dlui dr. Florin Matrescu,iar la discuţii a participat cam toată lumea,reieşind clar dorinţa aproape unanimă de a încadra pe toţi cei ce luptă pentru acelaş ţel: liberarea ţării de ocupaţia rusească şi instaurarea unui regim de democraţie adevărată,- decizie ce arată lămurit un început de maturizare a Exilului.Şi cum unii refugiaţi,sătui de eşuarea atâtor încercări,au ezitat să mai participe, s´au lăsat uşile deschise tuturor celor ce´s de acord cu această hotărîre.În 6 luni se va prezenta o platformă comună de activitate,prelucrată în răstimp de delegaţii organizaţiilor şi alţi interesaţi.Toţi au semnat apoi un comunicat:
"La 12 Aprilie a avut loc la Paris o consfătuire a organizaţiilor,grupărilor şi persoanelor democrate şi anti-comuniste,în vederea acţiunii unitare în raport cu factorii externi.Această consfătuire urmează celei din 11-12 Ianuarie 1986 de la Frankfurt/Main.Pentru a creea un climat senin de cooperare,toţi cei prezenţi se angajează să înceteze imediat orice atacuri ale unora împotriva altora în public şi în presa asociaţiilor respective.În acelaş timp,pentru a dovedi un spirit de armonie în exil,toţi cei prezenţi sunt de acord ca marile evenimente naţionale precum: Unirea Principatelor,Independenţa României,alipirea Basarabiei,Bucovinei,Transilvaniei la Patria-Mumă,Ziua Eroilor,etc.,să fie organizate împreună de toate aceste asociaţii,pe oraşe,regiuni sau ţări.
În ce priveşte colaborarea între asociaţii în vederea acţiunii unitare în raport cu factorii externi,cei prezenţi au stabilit de comun acord ca preşedinţii şi delegaţii organizaţiilor importante,precum şi persoanele independente care s´au afirmat în acţiunea naţională,să colaboreze între ei pentru a găsi modalităţile comune de acţiune spre a interveni pe lângă forurile internaţionale pentru prezentarea şi discutarea problemelor româneşti.Adunarea hotărăşte să lase posibilitatea altor grupări sau persoane,ca de pildă "Grupul Românilor Liberi din Paris",să ia parte la o viitoare consfătuire comună.Adunarea propune ca,într´un termen de 6 luni,să se definească acţiunile comune şi stabilirea de relaţii cu personalităţi străine dispuse să ajute această activitate".-

&& La Sydney -citim în Buletinul local(Febr.),Dl Raţiu "a avut o întâlnire cu un grup de intelectuali români"(pe proşti nu i-a băgat în seamă).Întrebat de dl Pantiş de ce două organizaţii,răspunde: "Aceste două organisme au fost create în mod cu totul deosebit: unul a fost ales,pe când celălalt a fost impus. Este greu de a găsi o soluţie în asemenea împrejurări".Cât despre Mişcarea Legionară,"dânsul s´a opus formării Statului legionar în 1940 şi în consecinţă a cerut azil politic în Anglia".Dacă nu era angajamentul de mai sus,am spune că cele două afirmaţii sunt mincinoase; aşa,ne limităm să spunem că sunt neadevăruri.Şi ar fi bine să nu se abuzeze de legământ,crezând că pot face să circule pe piaţă doar anumite "adevăruri"!...

CALENDAR NAȚIONAL

1 Ian.1876: Ion Creangă publică, în "Convorbiri", "Punguța cu doi bani".
1 Ian.1906: Gheorghe Coşbuc şi Ion Gorun editează "Viața literară".
1 Ian.1951: La Roma iese, în exil, revista "Vatra".
2 Ian.1601: Ajuns la Viena, Mihai Viteazul e găzduit la "Cerbul de Aur".
2 Ian.1906: Bande greceşti atacă cu cuțitele, în Macedonia, pe pr.Constantinescu.
3 Ian.1886: Se naşte la Zahareşti/Suceava(Bucovina), din părinți țărani, profesorul Ion Grămadă, scriitor. Cade în luptele dela Cireşoaia, 1917. Scrisese cu două săptămâni înainte: "Doamne, ajută-mă să fiu tare, să fiu vrednic şi neînfricat, spre a putea răzbuna lacrimile ce le-au vărsat ai mei, vreme de 150 de ani..".
3 Ian.1886: Moare, la Bucureşti, Franz Göbl, născut la Viena şi adus în țară de mitropolitul Nifon, în 1852, ca maşinist-tipograf.
3 Ian.1896: Badea Cârțan pleacă, mai mult pe jos, la Roma, ducând în desagă, plocon Cetății Eterne din Cârțişoara lui: pământ, sare şi pâine.
4 Ian.1926: E înlăturat, ca nevrednic, dela moştenirea Tronului, prințul Carol. Şi era bine dacă oamenii noştri politici rămâneau la această salubră hotărîre.
5 Ian.1906: Bande greceşti incendiază comuna românească Gramaticova(Macedonia).
12/24 Ian.1866: Moare, la Cernăuți, profesorul Aron Pumnul.
13 Ian.86 a.C.: Moare consulul Caius Marius, adversarul lui Sylla.
13 Ian.1906: Se naşte, la Cruşova(Macedonia), Valeriu Papahagi.
14 Ian.1836: Serbia contractează cu Muntenia cumpărarea a "30 milioane ocă de sare bună, nerăzbătută de ploaie, în prețu de câte opt sfanțihi suta de ocă.. şi vom primi sarea anume la schelile Oltenița, Giurgiu, Zimnicea, Bechet, Calafat şi Cerneți.. şi după încheierea contractului vom număra la Visteria Valahiei 25000 de galbeni şi apoi răfuiala totalului să se facă la primirea sării".
15 Ian.1886: Ion Ghica trimite lui Alecsandri "Amintiri despre Gr.Alexandrescu".
16 Ian.1966: Moare în pribegie, la Madrid, prof.Ion Protopopescu, n.la Iaşi, 1890.
17 Ian.1906: Bande greceşti incendiază comuna românească Selia(Macedonia).
17 Ian.1936: Moare, la Bucureşti, Matei I.Caragiale.
17 Ian.1936: Moare luptătorul ardelean Teodor Mihali, n.la Prislop, 1855.
18 Ian.1821: Începe răscoala lui Tudor Vladimirescu.
19 Ian.1631: Moare, la mânăstirea Dragomirna, mitropolitul Anastasie Crimca.
19 Ian.1821: Moare Alexandru Şuțu, ultimul domn fanariot al Munteniei.
21 Ian.1936: Moare Roman Ciorogariu, episcop al Oradiei, la 84 de ani. Îşi pierduse o mână în atentatul lui Max Goldtein dela Senat, în 1920.
23 Ian.1821: Tudor, către paşa din Vidin: "Domnii țării dimpreună cu boierii greci şi români unindu-se cu toții ne-au predat şi ne-au despuiat, încât am rămas numai cu sufletele.. Un om credincios împărătesc să vie aici în țară, la Bucureşti, să cerceteze, să vază nevoile care le tragem de către toți aceşti lupi nemilostivi şi să ne facă dreptate! Şi până o veni omul împărătesc, noi ne-am sculat cu mic cu mare şi mergem ca să ne adunăm la Bucureşti".
23 Ian.1951: Preoții Bernardino da Siena, Bonaventura Morariu, Frédéric Tailliez şi d-ra dr.Felicia Paraschivescu prezintă la Vatican cererea de redeschiderea procesului de beatificare a Venerabilului Ieremia Valahul.
24 Ian.76: Se naşte, la Italica(Spania), împăratul Adrian, nepot de văr lui Traian.
24 Ian.1861: Îşi începe lucrările Parlamentul unificat dela Bucureşti.
25 Ian.1916: Moare la Câmpulung pictorul Iacovache Constantinescu, la 89 ani.
28 Ian.1931: Moare, la Paris, generalul Berthelot, amic de zile grele.
28 Ian.1971: Se decide, printr'o hotărîre a preoțimii locale, întrunită la Vârşeț, înființarea Vicariatului Român Ortodox din Banatul înstreinat.
30 Ian.1561: Se termină, la Braşov, tipărirea Tetraevanghelului în română.
30 Ian.1926: Moare Bucura Dumbravă, la 58 de ani.

1 Febr.1876: Se naşte Octavian C.Tăslăuanu. + 1942.
2 Febr.1896: Moare poetul moldovean Nicolae Beldiceanu, arheolog.
3 Febr.1916: Moare Ion Mețianu, mitropolitul ortodox al Transilvaniei.
5 Febr.1866: Se naşte, la Bucureşti, Ioan I.V.Socec, librar şi editor.
6/18 Febr.1886: Moare în Câmpulung C.D.Aricescu, scriitor şi istoric.
6 Febr.1941: 300 de tineri din Boian, Mahala, Cotul Ostriței şi alte sate din Bucovina de Nord, cedată Ruşilor de Carol Wolf, sunt secerați de mitralierele ruseşti pe malul Prutului, în dreptul comunei Lunca(Dorohoi), pe când încercau să treacă înnot în România rămasă pe-atunci încă liberă.
7 Febr.1931: Moare compozitorul Ion Vidu, născut la Minerău(Arad).
10 Febr.1716 Cu Nicolae Mavrocordat, începe domnia fanarioților în Muntenia.

10 Febr.1836:Se naşte la Bucureşti muzicianul Eduard Wachmann. + 1908.
10 Febr.1931:S'a stins,într'un spital din Fiume,dr.Iosif Belulovici,român din Istria,autor de studii istro-romane.Studiase la Viena,Padova,Budapesta.
11 Febr.1866: Printr'un act infam,Cuza Vodă este "abdicat".Făptaşi: maiorul Leca şi căpitanii Costiescu,Lipoianu,Pilat,Gheorghiu,Handoca,Berindei,Mălinescu şi Manolescu,de afinităţi liberale(I.Brătianu).
13 Febr.1241: Pornind dela Cameniţa,- Budjek şi Calcan,nepoţi lui Gengis-Khan, trec Nistrul în vadul Hotinului,intrând în Moldova cu 30.000 călăreţi tătari.
13 Febr.1896: Moare în Bucovina,la Frătăuţii Noi,preotul Eraclie Porumbescu.
14 Febr.1866: Cuza Vodă părăseşte pentru totdeauna ţara.
14 Febr.1906: Bande greceşti asasinează pe românul Sotir din Furca(Macedonia).
15 Febr.1886: Bartolomeu Baiulescu scoate,la Braşov,"Meseriaşul român".
15 Febr.1906: Bande greceşti asasinează trei români din Cerna Reca(Macedonia).
18 Febr./2 Martie 1916: Se stinge în zori la Sinaia,în urma unei pneumonii,regina Elisabeta.E îngropată la Curtea de Argeş.
19 Febr./2 Martie 1876: Se naşte,la Hobiţa(Gorj),Constantin Brâncuşi.
20 Febr.1786: Moare Gavriil Calimachi,mitropolit al Moldovei.
22 Febr.1886: Se naşte,la Călăraşi,profesorul Vasile V.Haneş.
22 Febr.1901: Se naşte,la Cermegeşti(Vâlcea),Iustinian Marina,ajuns patriarh...
23 Febr.1936: Iese la Youngstown,în America,"Solia",organ al Episcopiei române.
24 Febr.1906: Se naşte,la Somoştelnic(Târnava Mică),episcopul Vasile Cristea.
25 Febr./9 Martie 1866: Botezul literar al lui Eminovici,care devine Eminescu, în revista "Familia" dela Oradea,cu poezia "De-aş avea..".
25 Febr./10 Martie 1886: Se naşte,la Chişinău,istoricul Alexandru Boldur.
26 Febr.1861: Bucovina obţine dreptul de autoadministraţie.
26 Febr.1871: Se naşte,la Rucăr(Muscel,istoricul Dumitru I.Băjan(Tache).
28 Febr.1501: Anton de Bistriţa,solul lui Ştefan,e primit de dogele Veneţiei.
29 Febr.1826: Se naşte,la Satulung(Braşov),episcopul luptător Nicolae Popea.

1 Martie 1806: Apare volumul de "Poezii" al lui Asachi.
1 Martie 1906: Apare,la Iaşi,"Viaţa Românească",sub direcţia lui Constantin Stere şi Paul Bujor,dar condusă efectiv şi animată de criticul G.Ibrăileanu.
1 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe comerciantul român Şuguniţa,la Rapes/Mac.
2 Martie 976: Prima menţiune cunoscută despre Valahii din Peninsula Balcanică.
3 Martie 1946: George Enescu dirijează în prima audiţie,la Ateneul Român,oratoriul "Patimile şi Învierea Domnului" de Paul Constantinescu.
4 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe învăţătorul român D.Şumba la Băiasa/Mac.
6 Martie 1866: Se naşte compozitorul Dimitrie G.Chiriac.
7 Martie 161: Moare,la 75 de ani,împăratul Antonin Piul,după 23 de ani de domnie.Construise un amfiteatru în Dacia,la Porolissum.
8 Martie 1536: Al doilea mare incendiu la mânăstirea Putna.
8 Martie 1896: Se naşte,la Piteşti,lăutarul Marin Teodorescu-Zavaidoc.
8 Martie 1961: Moare,la Bucureşti,Gala Galaction.
9 Martie 1961: Moare la Bucureşti,la 69 ani,Cezar Petrescu.
10 Martie 1856: Se naşte,la Tohat(Sălaj),Petre Dulfu,poet şi scriitor.
10 Martie 1936: Moare Garabet Ibrăileanu,critic şi istoric literar.
11 Martie 1961: Moare la Paris lingvistul Mario Roques.
12 Martie 1601: Ieremia Movilă,Domnul Moldovei,întăreşte nişte slujitori "în satul lui Manovrat,pe Nistru,în ţinutul Sorocii".
12 Martie 1906: Bande greceşti incendiază morile românilor din Cerna Reca/Mac.
13 Martie 1886: Se naşte,la Sinaia,poetul George Gregorian.
13 Martie 1926: Revista suedeză "Ergo" închină un număr întreg lui Eminescu.
13 Martie 1936: Moare,la Berlin,filologul Haymann Tiktin,n.la Breslau,1850.
13 Martie 1936: Premiera,la Paris,a operei "Oedip" de G.Enescu.
15 Martie 1811: Încep cursurile Seminarului Teologic din Sibiu,cu Gh.Lazăr.
15 Martie 1876: Apare "Timpul",ziarul conservator al lui Lascăr Catargiu.Va dura 8 ani.Din redacţie fac parte,o vreme,Eminescu,Caragiale,Slavici.
17 Martie 180: Marcu Aureliu cade în luptă cu Marcomanii,la Vindobona(Viena).
18 Martie 1906: Traian Viua reuşeşte,la Montesson,primul sbor mecanic din lume.
18 Martie 1906: Păstorii români Duma şi Toncea dim Lumniţa sunt ucişi de bande greceşti la Sekia şi casa lui Iani Papahagi din Grebena dinamitată.
19 Martie 1826: Se naşte,la Cernauca,Nicolae D.Hurmuzachi.
19 Martie 1896: Moare,la Noua Suliţă(Hotin),dr.Iancu cavaler de Zotta,deputat bucovinean,ctitor al bisericilor din Babin,Borăuţi,Chisălău,Ştefăniuca,Noua Suliţa.

20 Martie 1831: Se naşte,la Câmpulung(Muscel,pictorul Theodor Aman.
20 Martie 1886: Se naşte,la Cotroceni(Bucureşti),Gheorghe Topârceanu.
20 Martie 1906: Moare,la via din Bucium(Iaşi),junimistul Vasile Pogor.
20 Martie 1906: Bande greceşti ucid români la Lutro,Grizali,Turia(Macedonia).
22 Martie 1936: Legionarii ridică o troiţă la Olteţ(Făgăraş).
25 Martie 1886: Se naşte,într'un sat din nordul Epirului,patriarhul Atenagora.
25 Martie 1926: Moare dr.Toma Ionescu,chirurg şi anatomist,frate cu Take.
25 Martie 1926: Moare,la Priboeni(Muscel),învăţătorul C.Rădulescu-Codin,folclorist,istoric,etnograf,născut la Zgripceşti-Negreşti,1875.Părinţi: Stana şi Radu Uţă.A scris monografiile comunelor Priboeni şi Corbi,Muscelul nostru,Câmpulungul Muscelului.A fost mult timp revizor şcolar pe judeţ.
27 Martie 1486: Moare Domniţa Maria,sora lui Ştefan şi soţia hatmanului Şendrea, Portarul Sucevei.E îngropată în biserica din Dolheşti,pe Siret.
29 Martie 1476: La cererea lui Ştefan cel Mare,Papa Sixt IV dispune şi arhiepiscopul de Mitilene consacră,la Roma,pe "episcopul Moldovei",Petru.
30 Martie 1856: Tratatul dela Paris restituie Moldovei sudul Basarabiei.
30 Martie 1876: Se naşte,la Călimăneşti(Vâlcea),generalul N.Rădescu.
30 Martie 1946: Moare Victor Ion Popa.
31 Martie 1241: Tătarii lui Cadan şi Buri cuceresc Rodna,ucigând 4000 locuitori.
31 Martie 1911: Românii macedoneni protestează la Sublima Poartă contra refuzului patriarhiei din Constantinopol de a le acorda drepturi religioase.

1 Apr.1241: Tătarii cuceresc Bistriţa Năsăud,ucigând peste 6000 locuitori.
1 Apr.1786: Nicolae Mavrogheni,despre care Ienăchiţă Văcărescu spunea că "a fost o posnă a firii",e numit Domn al Munteniei.Urît de boeri şi iubit de popor,a făcut biserica Izvorul Tămăduirii dela Şosea,şi un spital.
1 Apr.1866: Se înfiinţează Societatea Literară Română,devenită Academia Română.
1 Apr.1956: Moare la Roma prof.Claudiu Isopescu,născut la Frătăuţii Vechi.
3 Apr.1596: Moare Sinan Paşa,vizirul; avea 84 de ani.
3-5 Apr.1936: Ultimul congres al studenţilor români creştini,la Tg.Mureş.
4 Apr.186: Se naşte,la Lion,împăratul Caracalla,care a extins cetăţenia romană la toate provinciile,deci şi în Dacia.
5 Apr.1936: Corneliu Codreanu termină de redactat "Pentru legionari".
6 Apr.1861: Prima şedinţă a Dietei bucovinene,la Cernăuţi.
6 Apr.1906: Bande greceşti incendiază casa preotului român Paparizu din Avdela.
7 Apr.1766: Data manuscrisului "Letopiseţul Ţării Moldovei" de Neculce.
8 Apr.1911: Se naşte Emil Cioran.
9 Apr.1906: Bande greceşti ucid pe românul Nacu Zalpana din Samarina(Macedonia).
9 Apr.1924: Regele Ferdinand şi Regina Maria inaugurează cimitirul Soultzmatt.
10 Apr.1886: Fabrica dela Azuga începe cu 10 războaie mecanice,care produceau "ţesături,flanele,iţari,pături,mintene,pantaloni".
11 Apr.146: Se naşte,în Africa,împăratul Septimiu Sever.
11 Apr.1241: În lupta dela Mohi,pe Sayo,tătarii lui Batu-Khan înving armata ungaro-română a lui Bela IV şi intră în Sibiu.Căzuseră 50.000 ostaşi.
13/24 Apr.1711: Vistiernicul Ştefan Luca semnează la Luţk,din partea lui Dimitrie Cantemir,tratatul cu Petru cel Mare.Art.11: "Hotarele Principatului Moldovei,după drepturile sale vechi,sunt acelea ce se descriu cu râul Nistru,Cameneţu,Bender şi tot teritoriul Bugeacului,Dunărea,Muntenia,marele Ducat al Transilvaniei şi cu teritoriul Poloniei,după delimitarea făcută".
13 Apr.1886: Se naşte pictorul Nicolae Tonitza.
14 Apr.1926: Moare la Bucureşti filantropul basarabean Vasile Stroescu.
15 Apr.1906: Bande greceşti ucid români la Turia şi Lescovăţ(Macedonia).
16 Apr.1896: Moare de tuberculoză,tânăr,poetul craiovean Traian Demetrescu.
16 Apr.1916: Moare,la 78 de ani,boerul junimist Nicu Gane.
17 Apr.1909: Se naşte,la Rucăr(Muscel),sculptorul Puiu Anastase.
17 Apr.1966: Moare la Bucureşti profesorul Petre V.Haneş.
18 Apr.1846: Se naşte la Densuş,în Haţeg,istoricul Nicolae Densuşianu.
19 Apr.1906: Bande greceşti atentează la viaţa lui Vasile Dinu din Hrupişte.
22 Apr.1816: Se naşte la Burdujeni pictorul Gh.Bardasare-Panaitescu.
26 Apr.121: Se naşte,la Roma,împăratul Marcu Aureliu.
27 Apr.1846: Începe la Budapesta procesul bănăţeanului Eftimie Murgu,luptător naţionalist.El declară că nu se recunoaşte supus al ţării ungureşti,nici nu se ţine de jurisdicţiunea ungurească; ci numai atunci va răspunde când va fi pus pe picior liber,şi atunci numai înaintea Împăratului Austriei.

29 Apr.1601: Mihai Viteazul pleacă din Viena spre Ardeal.
30 Apr.311: Cu câteva zile înainte de a muri, împăratul Galeriu dă un edict de toleranţă în favoarea creştinilor.
30 Apr.1866: Ion Creangă e numit diacon la biserica Golia din Iaşi.
30 Apr./12 Mai 1866: Plecat în ajun din Düsseldorf, prinţul Carol ia trenul din Freiburg spre Zürich şi San Gallen, în drum spre România.

TREZIRE de Lucian Blaga

Mocneşte copacul. Martie sună,
Albinele'n faguri adună
şi-amestecă'nvierea,
ceara şi mierea.

Nehotărît între două hotare,
cu vine trimise subt şapte ogoare,
în văzduhuri zmeu,
doarme alesul, copacul meu.

Copacul meu.
Vântul îl scutură, Martie sună.
Câte puteri sunt, se leagă'mpreună,
din greul fiinţei să mi-l urnească,
din somn, din starea dumnezeiască.

Cine vântură de pe muncel
atâta lumină peste el?
Ca lacrimi - mugurii l-au podidit.
Soare, soare, de ce l-ai trezit?

&& Serbarea Unirii Principatelor la Roma, organizată de Consiliul Naţional Român, a avut loc Sâmbătă seara, 25 Ianuarie, la Institutul Augustinian de lângă Vatican, - deschisă cu rugăciuni rostite de Arhiepiscopul Traian Crişan. Au vorbit domnii Vasile Florea, Niki Constantinescu, prof. Caragiani şi av. Horaţiu Comăniciu. După Hora Unirii, cântată şi jucată de cei prezenţi, al căror număr a fost evaluat la peste 200 de persoane, a urmat un bogat bufet.

Am mai notat, în asistenţă, pe monseniorii Cârnaţiu şi Ion Tăutupărintele Cădaru (care a adus un grup de noi refugiaţi), av. Ghilezan, dr. Coriolan Brad, ing. Paul Morcov, prof. Nagacevschi, dr. Vălimăreanu, prof. Gârleanu, dna şi dr. Sebastian Petrescu, ing. Corneliu Crişan, dna şi Eugen Drăguţescu cu Tudor, pictor Ion Ipser, doamnele prof. Onciulescu, Rossignon, Lala Constantinescu, Florea, prof. Caragiani, Pascarelli-Oprescu, Lidia Napoli, Afarano şi Doina Mândrilă, dna şi N. Bujin, cu Alexandru, dr. Raţiu, dna şi dr. Pitini, Nelu Caragaţă, Ovidiu Constantinescu (cu mama, venită de curând din ţară), Marian Locatelli, dna şi ing. Anghel, dna şi ing. Florin, dr. Al. Bănică, Federico Crisculi, etc. Un grup de refugiaţi a fost adus, prin grija organizatorilor, din lagărul de la Latina.

A doua zi, biserica română din Piazza delle Copelle a fost plină de credincioşi, ca la praznicele împărăteşti. Sfânta Liturghie a fost urmată de un parastas pentru făuritorii Unirii, oficiat de I.P.S.Sa Traian Crişan, P.S. Episcop Vasile Cristea şi mons. Ion Tăutu. Arhiepiscopul Crişan a vorbit apoi despre importanţa Unirii Principatelor, bază a unirii tuturor Românilor, şi de măreţele figuri naţionale care au făurit-o, model pentru luptătorii de totdeauna.

O delegaţie a adunării, compusă din av. Comăniciu, dr. Vălimăreanu, prof. Gârleanu, Vasile Florea, prof. Carageani, dna dr. Pitini, N. Bujin, drd. Pitini şi un reprezentant al noilor refugiaţi (care, de teama represaliilor, ne-a rugat să nu-i dăm numele), condusă de I.P.S.Sa, a fost admisă Miercuri, 29 Ianuarie, în aula Paul VI, unde Sf. Părinte a avut cuvinte de încurajare pentru fiecare, binecuvântând năzuinţele poporului român.-

&& Sâmbătă 25 Ianuarie, după slujba dela Heidelberg, cu parastas pentru făuritorii Unirii Principatelor, au vorbit, pe această temă, preoţii D.Em. Popa şi Mehedinţu, - subiect tratat mai pe larg apoi, în sala unui restaurant, de dl Mircea Constantinescu.- La München, Unirea Principatelor s'a serbat în seara de 24 Ianuarie, la Kolpinghaus, cu cântece, executate de corul Misiunii Române Unite dirijat de dna Doina Tăutu, şi jocuri populare. Orator, dl Vasile Dumitrescu.-

&& Biblioteca Română din Freiburg a organizat, ca în toţi anii, obişnuita serbare de Bobotează, când clădirea a fost sfinţită de păr. D.Em. Popa. Au vorbit dnii prof. Habenicht şi dr. D.C. Amzăr ("Locul creştinismului românesc între Răsărit şi Apus"). Programul muzical a fost executat de dnii Al. Ianoş, Cristea Micşunescu, Marius Cosmescu - şi, până la urmă, toţi au cântat colinde, în voioşia agapei..

&& Noul birou al Episcopiei Românilor liberi din Paris se compune din: preşedinte, părintele vicar Mihai Costandache; secretar, Vicor Popescu; casier, Gh. Lecca; membri: Titus Bărbulescu, Adrian Chintescu, Tiberiu Meţeanu, Adrian Michaloux, Nicolae Mioc şi Iancu Perifan.-

&& La Expoziţia de pictură dela Montreal (Canada), 200 Dorchester Blv, 13-28 Februarie, a expus, cu succes, şi compatrioata noastră Ioana Manolescu.-

PUNCTE ŞI CONTRA-PUNCTE

- ERRARE... PERSEVERARE... Începem cu acest topic latin, care complet înseamnă pe româneşte cam aşa: greşala e omenească, perseverarea în greşală e drăcească. Cu părere de rău trebuie să ne referim la această învăţătură străbună, acolo unde de mai mult timp n'am mai fi dorit să spunem ceva contra. În concret, ne propusesem să nu-l mai vizăm pe Regele Mihai. Ne gândeam că poate va fi util intereselor româneşti în cine ştie ce conjunctură internaţională. În consecinţă să-i dăm pace în vederea unei asemenea circumstanţe. Se ivesc însă cazuri în care omenia gazetărească şi demnitatea de scriitor politic obligă la a spune cuvântul pentru informarea opiniei româneşti. Tăcerea ar însemna complicitate.

Un asemenea caz ni-l aduce Regele Mihai cu invocarea blestematului Act dela 23 August 1944. Despre ce este vorba? Într'un interviu la "Europa liberă", se pune ipoteza prăbuşirii regimului comunist în România. La întrebarea dacă în această ipoteză, va relua domnia, Regele Mihai răspunde: "Da, aceasta este datoria mea, şi dacă mi-am făcut datoria în circumstanţe grele la 23 August 1944, când aveam doar 22 de ani, nu voi şovăi acum la 64 de ani". Regele Mihai nu are pe nimeni care să-i atragă atenţia despre ce trebue şi nu trebue spus? Calitatea Regilor se cunoaşte după calitatea consilierilor. Datoria Regelui era să patroneze o încetare unilaterală a ostilităţilor, în clar capitulare fără condiţii, când putea avea o convenţie prealabilă de armistiţiu? Astfel dacă vârsta de 22 de ani ar fi cu mare bunăvoinţă o circumstanţă atenuantă, revendicarea unui asemenea act la 64 de ani devine o foarte apăsătoare circumstanţă agravantă. Nu vom mai discuta Actul dela 23 August, celebrat cu mare fast de Ana Pauker, de Gheorghiu-Dej, de Ceauşescu, şi stigmatizat de poporul român acum şi în vecii vecilor. Întoarcerea Ardealului de Nord, argument în apărarea Actului dela 23 August, s'ar fi făcut şi mai bine cu convenţia de armistiţiu negociată de reprezentantul lui Antonescu la Stockholm.

Ne oprim însă la alt aspect, la aspectul de asasinat derivat din Actul dela 23 August. Predarea Mareşalului Antonescu, arestat în casa Regelui şi predat în mâinile comuniştilor, deci ale Ruşilor, a însemnat un asasinat cu întârziere, echivalent cu uciderea în catedrală a lui Thomas Beckett, Arhiepiscop de Canterbury şi Cancelar al Angliei, beatificat de posteritate. Ştim, Antonescu a avut metehne grele, a fost haîn cu tineretul şi s'a purtat ca un bădăran cu Regele. Dar înainte de toate Antonescu a fost un patriot neîntinat, un apărător demn şi dârz al ţării, un martir în serviciul naţiunii române. Aşa a intrat pe poarta largă în galeria marilor slujitori ai neamului. Mai mult încă, Mareşalul Antonescu creşte din an în an la statura unui personaj legendar.

Noi nu cerem Regelui Mihai, care revendică răspunderea Actului dela 23 August, să vie îmbrăcat numai cu o cilice şi să se lase flagelat în genunchi ca Enric II Plantagenetul, Regele Angliei, în semn de penitenţă pe locul unde a fost asasinat Thomas Beckett. Dar aşteptăm dela Rege un gest de omenie, acela de a deplânge soarta Mareşalului Antonescu şi de a recunoaşte consecinţele funeste ale Actului dela 23 August, fără justificări injustificabile. Numai aşa Regele ar putea fi efectiv util Românilor la ceasul Adevărului.-

- ISTORIA ŞI IULIU MANIU.- O gazetă din Exil publică un articol al lui Corneliu Coposu despre "Iuliu Maniu şi istoria României". Tema aceasta vastă se reduce doar la trei puncte: 1. Restauraţia din 1930; 2. Pactul cu legionarii; 3. Refuzul de a prezida guvernul la 23 August 1944. Aşa cum e redactat articolul, nu credem că serveşte memoria lui Maniu şi nici numele autorului.

În ceea ce priveşte "Restauraţia", nimeni nu pricepe ce a vrut atunci Iuliu Maniu. El îşi pregătise un fel de guvernare personală. Avea demisiile deputaţilor în alb, ceeace nu ceruse niciodată Ionel Brătianu. Completase Regenţa cu un om de paie. Creasе un fel de miliţie de partid, "cetele de voinici". Îmi amintesc şi acum de interpelările lui Duca şi Goga pe această temă în Iulie 1929. Reţin vie concluzia interpelării lui Duca: "În ultimă analiză, se ajunge cu "cetele de voinici" la războiul civil". Dar peste toate, avea în mâini tot aparatul de Stat, administraţie, justiţie, armată, poliţie, şi în plus opoziţia liberală la dispoziţie. Şi totuşi s'a pomenit peste noapte cu Carol. Şi ce a făcut Maniu atunci? I-a oferit un post de regent. Ca şi cum Carol venise să ia locul lui Sărăţeanu şi nu al Regelui Mihai. Despre rest, nu mai insistăm acum.

Cât despre "pactul cu legionarii", în adevăr nu a existat ca angajament decât un "pact electoral". Dar cu prilejul acestui simplu pact, Maniu şi Codreanu s'au întâlnit în mai multe rânduri. Între veteranul naţionalist ardelean şi tânărul naţionalist moldovean s'au creat raporturi de încredere. Ele s'au crista-

lizat într'atât încât Codreanu a recomandat legionarilor că, dacă i se întâmplă ceva, ei să-l urmeze pe Iuliu Maniu. La rândul lui, Maniu n'a avut decât cuvinte bune față de Codreanu, cu toate unele divergențe în politica externă, pentru care a arătat totuşi înţelegere. Pe urmele acestor raporturi de încredere Maniu-Codreanu, Horia Comăniciu i-a propus lui Maniu să ia legionarii sub oblăduire. Şi aşa în timpurile vitrege de după 23 August, Maniu a găzduit legionarii în rândurile Partidului Naţional Ţărănesc. Generozitatea lui Maniu era, desigur, dublată şi de un interes politic. Legionarii i-ar fi dat partidului un dinamism excepţional. Înţelegem pe Coposu, la discreţia securităţii, când se leapădă de legionari. Mai de neînţeles sunt însă cei din Exil, când neagă raporturile lui Maniu cu legionarii. Ei nu-şi dau seama că în felul acesta dau un blam lui Maniu, pe care pretind că-l venerează, într'o justă faptă politică.

Rămâne refuzul de a prezida guvernul la schimbarea de alianţă. Dacă înţelegea să lase pe Antonescu să efectueze această operaţie chirurgicală politico-militară, Maniu avea dreptate. Dacă însă după arestarea lui Antonescu a refuzat să formeze guvernul, atunci s'a derobat dela o răspundere care-i revenea lui şi nu altuia. După mărturii şi documente însă nu pare a fi aşa. Generalul Sănătescu fusese numit Prim-Ministru înainte de arestarea Mareşalului. Între timp s'a constituit în parte şi Guvernul. Niculescu-Buzeşti mi-a povestit în întâlnirea din Zürich în August 1947 cum s'a format Guvernul Sănătescu. Maniu n'avea deci cum forma un guvern format de altul. Lui Maniu însă i se poate imputa de a fi fost surprins de lovitura unor iresponsabili, ca şi în 1930 de "restauraţia" lui Carol. Dar peste considerente politice de aventură, Maniu a fost unul din puţinii oameni de caracter din viaţa publică românească. Va fi venerat şi el ca martir în Istoria sbuciumată a României.-

M.F.Enescu

<u>PĂRINTELE GH.CALCIU, LA GENEVA</u>.- Pe data de 17 Februarie a avut loc, la Geneva, o adunare a foştilor deţinuţi politici din Elveţia, printre cari s'a numărat şi părintele Calciu,- un prilej rar întâlnit în pribegie, de adevărată comuniune sufletească plină de înţelegere, respect şi sinceritate desăvârşită, ca în timpul prigoanei comuniste din închisori. După ce s'au arătat realizările din Geneva, în cursul anului trecut, pe plan naţional şi anticomunist, cei prezenţi au hotărît să se întâlnească de cel puţin 4 ori pe an -şi ori de câte ori va fi nevoe- şi să acţioneze permanent pentru unirea tuturor Românilor din Elveţia şi din lumea întreagă în scopul luptei pentru eliberarea scumpei noastre ţări, dând exemplu de solidaritate în toate ocaziile ce se vor ivi. În acest scop se vor depune eforturi pentru a avea o singură biserică la Geneva, sub tutela Episcopiei Române din Statele Unite, deservită de cei doi preoţi refugiaţi. Suntem de acord cu intenţia de a se construi o biserică la Geneva, însă în cadrul activităţii celor ce-au rămas ataşaţi unei Românii independente, libere şi democrate, neuitând obligaţia morală şi naţională a angajamentului total în lupta pentru ajutarea fraţilor noştri care suferă cumplit sub regimul de ocupaţie.

A doua zi preoţii Calciu şi Damian Ionescu au oficiat Sfânta Liturghie. La urmă părintele Calciu a ţinut o înălţătoare predică, după care, adresând un cald apel la unire, a felicitat pe cei ce ostenesc pentru clădirea unei Biserici Române la Geneva. Printre deţinuţii prezenţi s'au numărat: Boicescu-Oituz, Elisabeta Buzi, Gh.Calciu, Maximilian Corbu, Constantin Costache, Eugen Creangă, Călin Dimitriu, Constantin Dimitriu, Vlad Drăgoescu, Luis Duşescu, Ion Ganea, Neagu Iarca, Dumitru Ionescu, Gh.Mazilu, Cleopatra Mihăilescu, Gheorghe Puşcaş, Constantin Răşcanu. Data reuniunii viitoare se va vesti la timp.-

D.Ionescu-Geneva

&& "Datoria şi iubirea pentru poporul român îmi impun să stau cu el şi să mor în ţară", a spus, în clipe grele pentru ţară, <u>Iuliu Maniu</u>. Aceeaşi părere o exprimase, ceva mai înainte, tot în momente grele, <u>Corneliu Codreanu</u>: "Simt că mai de folos este să mor aici, decât să trăiesc în străinătate"!

&& <u>Unirea Basarabiei</u> s'a sărbătorit la München Luni seara, 31 Martie, la Centrul Cultural Român din Kreuzstrasse 16. Au vorbit dnii <u>George Ciorănescu</u> (Basarabia, pământ românesc), şi <u>Johan Urwich</u> (Bisericile din Basarabia, cu diapozitive). Corul Misiunii Române Unite, dirijat de dna <u>Doina Tăutu</u>, a executat cântece patriotice; recitări, dl <u>Armand Gurian</u>.-

&& Adunarea Generală a Societăţii Culturale "Dacia" din <u>Toronto</u>/Canada, ţinută Duminică 16 Martie, şi-a ales preşedinte pe economistul <u>George-Mihail Hojbotă</u> şi vicepreşedinte pe inginerul <u>Dumitru-Titel Gurău</u>.

&& În seara de 30 Decembrie a avut loc, la <u>München</u>, adunarea membrilor ramurii din Germania a Societăţii Academice Române, prezidată de dl prof. <u>C.Sporea</u>.-

DIN LUMEA EXILULUI

- Acum 45 de ani.- Ameţit de uluitoarea-i ascensiune,dela un gimnaziu obscur la Palatul Cantacuzino din Capitală -fie şi peste mormane de cadavre,ale fraţilor săi de luptă,- Sima nu s'a ştiut opri la timp.Ce-i mai lipsea? Să ia locul generalului,pe-al lui Mihai - şi-apoi,cu ceva mai mult noroc ca Lucifer, putea aspira şi mai "sus".Profitând deci de asasinarea unui maior german în Bucureşti,şi de apropierea unui război în care i se părea a fi "indispensabil", Sima a crezut că i-a sosit "momentul": intra cu exclusivitate în graţiile nemţilor,şi mai escalada o treaptă.Scoase deci în stradă studenţi şi muncitori şi-şi baricadă oameni în nişte instituţii,toţi scandând "imperativul vremii": Horia Sima prim-ministru! După care,ca'n toate "loviturile",se făcu nevăzut.

Dar exploatarea cadavrului nemţesc n'a dus la rezultatele scontate.Nemţii au văzut în geniala operă numai isprava unor "capete confuze şi necoapte".De altă parte ei aveau nevoie de ostaşi,grâu şi petrol,pe care n'aveau cum le garanta borobarii din eminenţa cenuţie a "comandantului".Când Antonescu şi-a pierdut răbdarea,a intervenit şi el cu trupele - şi treaba s'a isprăvit ca toate precedentele infanţilisme,cu alte victime pe altarul unei cariere personale. Sima se rostogoli acolo de unde se ivise,tocmai când se visa... în capul Statului.Norocul lui Pingea nu-l are oricine! Dar Nemţii i-au găsit şi lui o misiune,mai potrivită cu firea-i şi apucăturile,chiar dacă mai puţin... "decorativă",încredinţându-i nobilul rol de sperietoare a generalului,pe care,cu Sima în Germania,îl puteau oricând şantaja.În dauna ţării,se'nţelege! Până la urmă a trebuit să-şi potolească vanitatea în caricatura de "guvern"miluit de Hitler.

Acum,sigur pe devotamentul ortacilor,gata să'nghită orice iese.. pe gura şefului,face pe victima lui Antonescu,afirmând,fără umbră de teamă de ridicol, că el ar fi început rebeliunea: de parcă Antonescu ar fi scos gloata în stradă! S'ar putea,nu-i vorbă,ca generalul,sătul de o "colaborare" nepricepută şi făţarnică,să fi manevrat aşa fel încât să-l împingă pe Sima a se juca de-a revoluţia,spre a scăpa de el; dar atunci,unde mai e faimoasa "inteligenţă" a şefului,atât de osanată de albanezii săi?...

- În "Carpaţii",dl Govora se amuză pe socoteala unui politician din Exil,care "are o bună situaţie,e şef şi dispune de bani"(dolari,sau altceva,cinstit câştigaţi),aşa că "are dreptul să pună coarne" subalternilor,"mai ales când dispune de bani"! Dl Govora se face că vorbeşte de dl Raţiu,dar cine nu vede că, în realitate,vizează pe dl Sima? Căci,mai la urma urmei,dl Raţiu n'a pretins niciodată să moralizeze omenirea,aşa că dl Govora n'ar fi avut de ce se ocupa de faptele private ale acestuia,oricât de reprobabile.Şarlatania patentă însă este când,fluturând steagul lui Moţa,faci în ascuns ceea ce se atribuie dlui Raţiu.Or n'ar fi posibil ca dl Govora să impute unui politician oarecare ceea ce admiră la pretinsul şef al... Mişcării Legionare!

Ceva la fel de curios citeam într'un alt număr din "Carpaţii",unde se reproşa lui Penescu că,în domiciliul obligatoriu din Bărăgan,ar fi abuzat de nişte legionare.Or,dacă trebuia adresat un reproş cuiva,acesta era nu atât dl Penescu,un om din lumea veche,"putredă",cum ne plăcea să zicem,ci camaradelor ce s'au lăsat "curtate".Ce fel de legionare erau acestea? Sau indignarea din "Carpaţii" avea alt rost,considerând acest domeniu ca o rezervă de vânătoare exclusiv pentru dl Sima...

- Plecat în vâjâială prin Australia,dl Raţiu s'a pus pe interviuri.Aflăm astfel că în Septembrie 1940,aflându-se la Londra,"după marile tragedii care s'au abătut asupra României,cu pierderea Basarabiei şi Bucovinei,cu împărţirea Transilvaniei prin Dictatul dela Viena,şi cu venirea la putere a legionarilor",s'a decis să nu se mai întoarcă în ţară şi să ceară azil politic.Dar legionarii s'au dus - şi a început războiul de recuperare a provinciilor pierdute.Normal ar fi fost ca dl Raţiu să se prezinte la regiment,ca să contribuie la curmarea "marilor tragedii".De ce n'a făcut-o? "Atunci -explică dsa- cel mai important lucru era perfecţionarea limbii engleze -activitate taxată de dsa de "ştiinţifică"- şi am avut norocul să obţin o bursă la Cambridge,unde am studiat 3 ani", adică exact cât a ţinut războiul... (dar se ştie că limba engleză e cumplit de grea).Încheiat războiul,dl Raţiu a vrut să vie în ţară,să se facă "deputat", dar Maniu i-a trimis vorbă să rămână acolo,unde "activase".De altfel nici prea mâncător de legionari n'a fost dl Raţiu,căci se laudă singur cu contribuţia-i, "decisivă",la aducerea în Anglia a dlui Silviu Crăciunaş...

Dar dacă deputat n'a fost să fie,a nemerit-o şi mai bine: "Am lucrat pentru Americani -spune dl Raţiu- ca reprezentant al lor la Conferinţa de Pace de la

Paris din 1946-47". Aţi citit bine: dl Raţiu a reprezentat America la conferinţa păcii! Aşa citim, negru pe alb, în foaia sa, "Românul liber". Mai apoi a scos o foaie jigărită, fără nicio subvenţie străină: "Pentrucă nu voiam ca vreodată să se poată spune că am fost un instrument al unei puteri străine" -şi asta, după ce reprezentase.. America, ba chiar fusese slujbaş la BBC!

Mai încolo, cunoscutele aiureli, şi mai banalizate prin repetiţie. Ca aceea, de pildă, că URLetul lui ar fi "primul congres mondial", "prima organizaţie din istoria exilului românesc, care s'a creat pe principii democratice". Ca şi cum alegerile dela CNR, de pildă, s'ar fi făcut cu jandarmii, cu cârnaţi şi ţuică, ca pe vremea democraţiei de pomină din ţară, de care e aşa de mândru dl Raţiu! "Întrebat" dacă există vreo putinţă de colaborare cu CNR, dl Raţiu a răspuns că "e greu de spus". Dar greutatea are un singur punct de plecare, pe care-l cunoaşte prea bine dl preşedinte Raţiu...

- O simpatică gazetă din Paris se străduieşte, în numere consecutive, să ne arate meritele, decisive, ale masoneriei în existenţa noastră naţională, fără de care nici n'ar fi existat o ţară românească! Aflăm astfel că toată istoria cu care ne mândrim, de la Burebista la Şapirescu, de la Basarabi şi Muşatini la.. René Theo, e treabă francmasonă. De unde bănuiala că fasciştii au falsificat textele vechilor cronici, spre a ascunde luminosul adevăr. Frunzărind noi prin ele, n'am rezistat ispitei de-a căta să ghicim, sub criminalul înveliş al falsului, textele genuine. Lupta dela Călugăreni, de pildă, trebuie să fi sunat cam astfel: Scârbit foarte de pustiirea ce făcea păgânul, şi puindu-şi toată nădejdea în Marele Arhitect al Universului, Mihai făgădui acestuia că, de-l va slobozi de năpastă, îi va înălţa un templu în Dudeşti. Şi-aşa îmbărbătându-se el, şi-au pus tichia pre cap, mistria la curea, şi-au acoperit şoldurile sale cu şorţ şi, ţopăind într'un picior dealungul taberei, cu ochi legaţi, smulse de sârg echerul şi compasul dela un oştean şi se repezi în turci de i le'nfipse de isnoavă lui Sinan Paşa în ochi şi îl chiorî pre dânsul. Carele, văzând că nu mai vede, minten căzu în spurcata mocirlă a Neajlovului, unde-şi pierdu dinţii şi şalvarii. Pre care lucru văzându-l turcul, se risipi care'ncotro. Iar Mihai Vodă se întoarse la ai săi viu şi nevătămat, dând slavă şi mulţămită marelui arhitect al d-lui Şapira...

- Vedem, în Calendarul naţional, că, în noaptea de 1 Septembrie 1552, domnitorul Ştefan Rareş, fiu al marelui Petru, a fost ucis de boieri, în cort la Tuţora, "pentrucă le necinstea familiile cu desfrânarea lui". Ghinionul tânărului Ştefan a fost c'a trăit într'o epocă obscurantistă şi neevoluată; dacă trăia azi, găsea atâţia "cărturari" să-l ducă cu alai în fruntea vreunei mişcări propagatoare de morală şi debordândă de spiritualitate...

- După ce recunoaşte cinstit că "a fost greu să se facă politică democrată cinstită în România", dl Vasile G. Măcărescu afirmă, în "Românul liber", că "Iuliu Maniu a fost singurul om politic care a atacat necruţător, prin declaraţii răsunătoare, camarila, imoralitatea şi corupţia". Chiar "singurul"?.. Mai apoi spune că actul dela 23 August "a salvat sute de mii de vieţi de ostaşi" (pieriţi în Siberia, sau pe frontul rusesc din Ungaria şi Cehoslovacia), ba şi "ţara dela desmembrare" (păi Basarabia, Bucovina de Nord, Herţa, Cadrilaterul, Insula Şerpilor?..). Urmările nenorocite, adaogă autorul, "s'au datorat jocului de interese ale noilor împărăţii". Şi când te gândeşti că principala calitate a unui adevărat om politic e prevederea...

- Premiul Nobel pentru pace a fost atribuit pe anul trecut, la 10 Decembrie, medicului sovietic Ceasov, care acum vreo 12 ani deschisese campania împotriva premiului Nobel Zaharov... Revolta unor organizaţii şi personalităţi, ca Strauss şi Kohl, n'a servit la nimic, premiul atribuindu-se de la o vreme după criterii de oportunism politic. Destul să arătăm că l-au obţinut, în trecut, oameni ca Kissinger, Begin, Willi Brandt, episcopul Tutu, toţi "pacifişti" dârji...

- Conferinţa episcopilor catolici din America a cerut sancţiuni contra guvernului din Sud-Africa, - unde, slavă Domnului, niciun catolic nu e închis. De ce n'o fi cerut sancţiuni contra Chinei, unde toţi episcopii şi mulţi credincioşi au murit sau suferă încă în închisori? De ce n'a cerut niciodată sancţiuni contra guvernului de ocupaţie din Bucureşti, unde, deasemenea, toată ierarhia romano- şi greco-catolică a pierit în lagăre şi închisori? Mister!

- Citim undeva că Radu Aldulescu "este profesor la Barcelona, Bâle, Maasfricht, Paris - şi face parte din corpul profesoral al cursurilor internaţionale de la Gstaad". Aşa ubiquitate, mai zicem şi noi!

Radu Cornăţeanu

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

- Unul căruia i-a ajuns "Vatra" în mână, îmi scrie din ţară: "Textul suddunăreanului cu Ioana lui şi a confratelui avocat m'au impresionat. Eu însă cred că trebue să prelucrezi ortografia şi grafica textelor respective. Şi ortografia gumătărencei ar trebui prelucrată şi trebuiau eliminate unele greşeli ce s'au strecurat, că nimeni nu i-a învăţat pe aceşti oameni să scrie româneşte".

Nu! i-am răspuns imediat. Acestea sunt documente şi se dau ca atare. Trebuie văzut, tocmai, cum aceşti oameni sunt în căutarea unui scris pentru limba lor şi o rezolvă fiecare după pricepere. Trista situaţie de a nu dispune de nici o formă de culturalizare în limba proprie trebuie astfel să se vadă. Că, de vorbit, se vede cât colo că grăiesc româneşte.

- Un altul îmi scria ceva mai demult: "Şi acum dacă totuşi eşti aci, te rog în numele tuturor fraţilor noştri români timoceni, din întreaga Vale a Timocului (din ambele părţi ale râului Timoc, zic în numele lor, că să ştii bine că de acolo dela ei nu să poate întreprinde nimic pentru soarta Românilor noştri.. ca să-şi păstreze mai departe graiul, limba noastră scumpă românească".

- În Serbia de răsărit s'a înregistrat circulaţia unor pamflete cu conţinut pro-vlah, de trezire a conştiinţei naţionale la "Vlahi". Autorităţile cred că-i vorba de cazuri izolate, care n'ar periclita stabilitatea locală...

- În "Roumanie d'aujourd'hui", nr.10/85, se dă o amplă prezentare a vieţii şi activităţii lui George Vâlsan. E un fel de a zice că e "amplă". Se enumeră scrierile lui, însă nicidecum nu se aminteşte că el a publicat, împreună cu G. Giuglea, şi cartea "De la Românii din Serbia. Culegere de literatură populară" (Buc. 1913.-

- Colonelul american Robert Mc Dowel, aflat în timpul războiului în misiune pe lângă Draja Mihailovici, a raportat, printre altele, că cetnicii aveau în plan izgonirea minorităţilor maghiare şi române din Serbia, resp. Voivodina.-

- Întrucât adesea se căsătoresc de foarte tineri, mulţi români crăineni, cum se notează concret în satul Zlokuća, au stră-străbunici. Unul e bunic la 28 de ani, una e bunică la 33 de ani. Aceasta din urmă, pe nume Catiţa Barbul-ovici, lămureşte: "Cum mă simt la anii aceştia ca bunică? Păi, asta nu-i nimic neobişnuit! Sunt eu bunică, însă nu sunt bătrână; Şi-apoi, eu sunt bunică numai nepotului meu".

- Picioruş-ovici îl cheamă pe unul din Cladova, de 25 de ani, care dovedeşte multă slăbiciune pentru vapoarele de pe Dunăre.

- "Şerbanovăţ" se cheamă monografia satului cu acelaş nume, cu populaţie românească, 2700 locuitori. Dar, vedeţi, monografia e (numai) pe sârbeşte. Se explică doar că numele satului ar fi dela cuvântul românesc "cerb". Este explicaţia vreunui sârb puţin cunoscător în materie. El nu ştie de existenţa numelui românesc Şerban, nici că acesta provine dela şerb - ţăran legat de pământ.

O altă carte privind aceeaşi comună se intitulează "Cântă drumurile Şerbanovăţului". E vorba de o culegere de 68 de poesii ale localnicilor, despre viaţa lor fericită, etc. Printre autori: Gheocel-ovici, Dumitraşko-vici, Bainovici, Schiopul-ovici, etc, dar poesiile, fireşte, sunt numai pe sârbeşte. Nu demult acest sat Şerbanovăţ a găzduit emisiunea "Cine ştie, câştigă", având ca musafiri pe locuitorii satului "înfrăţit" Brşadin din... Croaţia. Casa cea mai arătoasă în sat o are Surdan-ovici.

- Ungurean-ovici şi Alexa Nicol-ici, unul din Podgorţ şi altul din Osnicea, sunt virtuoşi la fluier. Cel de-al doilea amintit, 70 de ani, a mers cu fluierul său până în Belgia. "Îmi place să cânt jocuri şi cântece valahe, spune el, iar melodiile mai vechi sunt pretutindeni deosebit de preţuite".

- Lui Mitan-ovici, oficial cel mai bun fluieraş din Serbia, fluierul i-a devenit un fel de "paşaport", cu care s'a deplasat în Austria, Germania, Franţa, România...

- Un anume Drag. Dancici, care poartă şi porecla românească de "Ghiga", se afirmă ca ilusionist şi prestidigitator.

- În toamna anului trecut s'au împlinit 800 de ani dela răscoala Asăneştilor (1185), din care a rezultat imperiul vlaho-bulgar. În vederea aniversării evenimentului cinematografia bulgară a turnat un film în care, după câte ştim, nici vorbă nu este c'ar fi fost şi niscai Vlahi pe-acolo! De altfel şi-aşa istoria bulgară e tratată cu mituri şi legende, de regulă se procedează la glorificări, nu trăiesc acolo decât "numai bulgari", numele turcilor, precum se ştie (caşi ale românilor), sunt bulgarizate, la localuri publice rar muzică "nebulgărească", etc.

- Au avut loc nişte inundaţii în câmpia oraşului Ţetinie din Muntenegru şi, se nota, apele au ajuns până la Biserica Vlahă.

- Anul acesta, 1986, a fost publicată o carte de poesii a lui Vasko Popa din satul Grebenaţ (Banatul înstreinat). Poesia e de expresie sârbă.

- Ansamblul "Jocul" din Basarabia a împlinit 40 de ani de existenţă.În acest timp el a înregistrat numeroase succese atât în Uniunea Sovietică,cât şi peste hotare.Printre altele,are în repertoriu şi "Huţulca".O foaie sovietică arăta în Decembrie trecut pe un membru al "Jocului" în prim plan.
- Pan Josef Valaşek se cheamă meşterul care de o jumătate de veac are în grijă ceasornicul bisericii din Praga la care din oră în oră apar apostolii.
- Cu ocazia parastasului de 6 luni,în Decembrie trecut,cel care se numea Şerbanovici Păun(şi de care am scris) este dat cu numele Şerban.Românul din Lazniţa tot "încăpăţânat" a rămas şi după moarte,rămânând cu numele-i curat românesc. Un altul figurează acì ca Radulesc-ovici.
- Moise Cornel din Voivodinţ,în Banatul înstreinat,a devenit un numismat bine cunoscut.Colecţia sa începe cu o monetă imperială din 101.
- Un român din Kikinda(Banatul înstreinat),pe nume Radovan Săvulescu,a devenit prin câştig la loterie miliardar.Până să se lămurească cine-i fericitul(şi discretul)câştigător,l-au scris mai multă vreme în ziare,după apucătură,Savolieskov.După ce s´au lămurit,l-au ignorat...
- Tot în Kikinda e stabilită şi Iasmina Stanciu,afirmată muziciană.
- În timpul războiului a circulat printre Românii timoceni o foaie românească "Nădejdea",parte cu litere cirilice,parte cu latine.La o primărie s´au strâns în jurul ei primarul,cei doi ajutori,notarul şi ceilalţi slujbaşi,Români cu toţii,încercând să descifreze slova aceea zărită pentru prima dată în limba lor.Ce minunate erau pentru ei cântecele populare tipărite acolo! Au chemat un elev să le facă o lectură mai cursivă.Aude lăutarul Filip de foaie şi vine la primar,rugându-l: "Mi-ai face un mare bine să-mi dai novina aia cu cântice mândre".În perioada aceea el era nevoit să lucreze la mină.A luat "Nădejdea" cu el la mină şi,cum mai toţi lucrătorii erau români,au hotărît unanim să formeze acì un "cerc de lectură".Au asigurat pază la gurile galeriilor spre a nu fi surprinşi că"trag chiulul" şi aproape toată noaptea au citit poeziile acelea simple,pentru ei însă o comoară,adevărată revelaţie.

Un sârb prezent acì a fost şi el încântat,deoarece ştia româneşte.S´a lăudat însă afară cum au reuşit să tragă un chiul sdravăn şi pentru ce motiv.Fratele acestui sârb a devenit pe urmă cetnic,adică cel ce în partea locului tăia şi spânzura.Cu prilejul unei hore(româneşti),unde cânta Filip,cetnicul l-a provocat pe lăutar sub un pretext oarecare.Acesta i-a răspuns pe măsură.Într´una din nopţi,îndată după aceea,cetnicul cu alţi doi de-ai lui(troica!) a venit la casa lăutarului român,l-au ridicat din pat şi l-au dus înafara satului,unde l-au asasinat.Bună parte din Craina păstrează memoria lăutarului Filip al Mirelor(ce nume,ca la Nicolae Spătarul!),pierit pe locul zis "La cei doi ulmi".Plătit-a lăutarul pentru ataşamentul său dovedit faţă de cânticul rumânesc?
- Un lăutar român suddunărean îmi scrie cu un alfabet al lui propriu,exact în felul următor: "Dragă,prietenu meu al bun... ieu,dake am pe ginerul meu în Svedska,nam nădezde di la el,ke mătalie ştii kum ie vremea akuma: kare ie mik, vrea să fie mare,kare ie slab vrea să fie tare... Skriem de loc să ştiu să mă hotărăsc de plekare şi kind oi ajunde la mătalie neom sătura de taină cite de toate,numa ce maiă indată săm dai răspunsu ca să ştiu săm arinjăz treburili pi acasă... şi săm scri să iau şi lăuta aşa rămine treaba in tră noi... Godea vremea mea trecut decind nu niam intilnit,parcun dor ma prididit şi să nie măi găsim".- Omul n´a cunoscut şcoală românească! Scrisul lui totuşi este bun,în comparaţie cu scrisorile văzute odinioară de la Românii băgaţi în şcoală ungurească şi de la Aromânii băgaţi în şcoală grecească,scrisori ce fuseseră alcătuite în alfabetele respective.-
- După cum a constatat un grup de filologi germani,în lume există în prezent 5651 limbi.Dintre acestea,4200 sunt socotite "limbi recunoscute",vreo 1400 nerecunoscute sau pe cale de dispariţie.Sunt cercetate numai 500 de limbi,iar 1500 nu se bucură de nici o atenţie în cercetare.Nu ştim deocamdată unde încadrează cercetătorii respectivi graiurile vlahe din Balcani.
- Nicolae Guli,băgat în închisori şi la Canal pentru că a fost legionar,şi-a arătat în mod constant mândria de origina sa macedo-română,atât în închisorile amintite,cât şi pe urmă în surghiunul de la Lăţeşti,în Bărăgan.-
- Macedo-Românul Traian Buzduveanu din Statele Unite a vizitat Resereul şi acolo s´a izbit de dovezi evidente ale relei voinţe din partea regimului comunist faţă de elementul aromân,spunându-se vizitatorului direct că Macedo-Românii ar fi pricinuind numai complicaţii ţării ocupate.-

S.G.Bănăţeanu

CICERONE IONIŢOIU: "MORMINTE FĂRĂ CRUCE"(vol.III,ed."CORESI",1985)

După cum mărturiseşte martirul Vladimir Bukovski,el colindă lumea în lung şi´n lat,pentru a face "pe orbi să vadă şi pe surzi să audă".Este singura atitudine demnă de numele de om pe care o poate avea un refugiat(politic) scăpat din ţările Europei răsăritene.Românii cari se sting sub teroarea roşie şi-au pus singura speranţă în fraţii lor cari au reuşit să iasă de sub cortina morţii şi să ajungă în lumea liberă.

Dar ce face această lume liberă? Majoritatea oamenilor liberi sunt dezinformaţi.Ei nu-şi dau seama că Hanibal a ajuns la porşile Occidentului.Iată de ce Bukovski are perfectă dreptate!

Oare cum acţionează Românaşii noştri în această dezorientată lume liberă?

1. O mare parte se sbat înnebuniţi să facă avere în ceasul al 12-lea.Materia este dumnezeul lor.Ei fac eforturi disperate să obţină cetăţenia ţărilor în care locuiesc,pentru a-şi realiza mai uşor scopurile materialiste şi pentru a pierde statutul incomod de refugiat,după care vor începe să dea raite prin ţară.Pentru aceştia,"ubi bene,ibi patria".Ei se comportă ca în poezia lui Tudor Arghezi(care,vai,s´a comportat în acelaş fel): O lăcomie crâncenă,nebună./Adună, omule,adună,/Căzneşte,fură,surpă şi omoară./Îţi trebuiesc putere şi comoară./ Îţi trebuiesc palate şi veştminte,/Să-ţi zacă´n ele hoit şi oseminte./Morminte, omule,morminte...

Gabriel Bălănescu are perfectă dreptate în mărturia "Din împărăţia morţii", când afirmă că tragedia României a rămas necunoscută nu numai ţărilor civilizate,"din nefericire,însă,chiar unor compatrioţi,care s´au refugiat în Occident, imediat după invazie.Aşa se explică dezinteresul pe care l-am constatat la un imens număr din cei aşezaţi în ţările libere(încă!),unde şi-au creat familii, gospodării,şi-au adăugat titluri,s´au înstărit,dar au uitat ce-au lăsat în urmă".

2. O altă parte a Românilor(mai mică) nu ia nici o poziţie,de frica represiunilor împotriva familiilor lor,păstrate ostatice de diabolicul regim.

3. A treia parte,cea mai mică,încearcă să păstreze aprinsă flacăra pâlpâindă a românismului.Pentru aceşti Români,"ubi patria,ibi bene".Fiecare luptă după inteligenţa,talentul,puterea şi caracterul său.Există şi aici un număr de Români care,fără să uite pe duşmanul de moarte al României şi al civilizaţiei, mai dau lovituri şi pe alături,în alţi fraţi români,din cauza apartenenţei lor la diferite grupări politice.Ei încearcă să cheme fantomele trecutului,uneori chiar să modifice istoria(specialitate comunistă),pentru a scuza greşeli comise de grupările lor,greşeli pe care poporul român le cunoaşte foarte bine,iar istoria le-a înregistrat,o dată pentru totdeauna.Aceşti oameni pierd stima compatrioţilor de bună credinţă.

Unul dintre Românii cari merg pe drumul lui Vladimir Bukovski este Cicerone Ioniţoiu,fost aproximativ 10 ani deţinut politic în închisorile de exterminare comuniste,de unde a ieşit cu fruntea sus.De n´ar fi să subliniez decât faptul că la procesul său din anul 1963,ca şi la reeducarea din 1964,a refuzat să semneze orice declaraţie,cu toate că acest refuz a fost uneori pedepsit chiar cu moartea.

Cicerone Ioniţoiu a trimis mai multe memorii,broşuri şi cărţi deputaţilor, congresmenilor,senatorilor,miniştrilor şi conducătorilor ţărilor libere.El a iniţiat trimiterea unui memoriu Preşedintelui Ronald Reagan,la începutul legislaturii sale.Acest memoriu,semnat de mai mulţi foşti deţinuţi politici români, subliniază o serie de idei care au fost apărate cu vehemenţă de administraţia Reagan.Este adevărat pentru orice om de bună-credinţă că mărturia "Morminte fără cruce" a scos la lumină cel mai mare număr de victime care au trecut prin închisorile comuniste,şi de călăi ai poporului român,depăşind de departe orice altă mărturie românească.

Încă de la începutul anilor 70,Ioniţoiu contactează foşti deţinuţi politici cari au trecut prin închisoare cu fruntea sus şi ia note pe care le ascunde cu grijă.În anul 1979,când,în urma unei confruntări cu regimul comunist,Ioniţoiu părăseşte ţara,el scoate aceste note pe două căi(lucru cunoscut de mai mulţi deţinuţi politici).O parte le-a ascuns şi le-a scos el însuşi.Altele i-au fost scoase de către un străin.Ambele acţiuni au implicat riscul multor ani de închisoare pentru Cicerone Ioniţoiu.Natural,toate aceste date vor mai fi verificate de către cei ce vor mai trăi după dispariţia ciumei comuniste.

Ioniţoiu nu a urmărit să scrie o carte luterară.După Eugen Ionescu,membru al Academiei Franceze,"La littérature et le beau style sont pour le temps heureux".Iar bunul rege Carol I al Românilor spunea,cu foarte multă dreptate,acum

un secol: "Caracterele sunt mai valoroase decât talentele".

Prin mărturia sa "Morminte fără cruce",Ioniţoiu încearcă,după puterile lui vămuite de zbirii roşii şi de turnătorii cari loveau de moarte în închisori, să ridice un altar peste mormintele fraţilor noştri morţi în închisoare.După cum spunea Radu Gyr: Ascunse'n lut ca o comoară,/Morminte vechi,morminte noi,/ De vi se pierde urma'n ţară,/Vă regăsim mereu în noi!

Purtând în sufletul său aceste morminte dragi pe cărările aspre ale exilului,Ioniţoiu le pune semnul Mântuitorului,conştient că în România subjugată mai există sute de mii de morminte fără cruce.Ceva mai mult: el a luat iniţiativa construirii,în lumea liberă,a unui monument de marmură,care să cuprindă toate numele morţilor din închisori,pe măsură ce acestea vor fi cunoscute.

Dintre paginile acestei mărturii,se desprind metodele diabolice întrebuinţate de comunişti pentru a "reeduca" pe deţinuţii politici aflaţi în închisorile româneşti în anii 1963-1964.În realitate,era vorba de a distruge idealurile acestor deţinuţi.Fiindcă,spunea Clémenceau,"Numai părăsirea idealului cunoaşte înfrângerea pe vecie".Sau,Radu Gyr: Nu eşti învins atunci când sângeri/ Şi nici când ochii'n lacrimi ţi-s./Cele mai crâncene înfrângeri/ Sunt renunţările la vis!- Credinţa în Dumnezeu i-a ajutat pe foştii deţinuţi politici români să parcurgă groaznicul deşert roşu- şi tot ea va ajuta şi neamul românesc să vadă ziua învierii.-

Remus Radina(Paris,29 Martie 1986)

&& Revista "Dialog" pomeneşte,repetat,de "publicaţia legionară Vatra": este cel mai frumos omagiu ce se poate aduce acestei publicaţii! Dar,din păcate,nu-i chiar aşa.Vatra a spus destul de clar,în repetate rânduri,şi cu toată smerenia, că n'are pretenţia de a adăposti,în coloanele ei,nivelul pur al gândurilor unui Moţa,Marin,Nicoară,Gârcineanu şi a altora din "generaţia de aur".Ea s'a născut din nevoia unor vremi nenorocite,ca o răbufnire a gloatelor refugiate,fără niciun "profesionist" în ale "scrisului".De-acì şi originalitatea ei,precum şi "reuşita",câtă a fost.Socoteam de urgentă necesitate menţinerea conştiinţei româneşti la nişte oameni risipiţi pe toată coaja pământului,fără căldura patriei, fără familii,fără biblioteci.De aceea centrul ei l-a format calendarul naţional, unde puteau vedea că şi noi avem un trecut,nişte rădăcini deloc de neglijat,a căror trăinicie e cea mai bună garanţie a viitorului,după furtună,ferindu-i în acelaş timp de a se lăsa exagerat seduşi de aparenţe orbitoare,la a căror splendoare au contribuit cu mult sânge şi străbunii lor.

Natural c'a trebuit să combatem dârz pe cei ce-au încercat,pe suferinţa lor, să-şi facă situaţii - şi,în acelaş timp,să ajutăm la limpezirea apelor din Legiunea Căpitanului,al cărui cojoc l-am despăduchiat pe cât posibil,rămânând clar,pentru oricine,că toată răspunderea,pentru tot ce s'a întâmplat pe seama ei,de la arestarea lui Corneliu Codreanu,în Aprilie 1938,până la Sfinţii Arhangheli 1954,când Consiliul de comandanţi legionari,întrunit la Majadahonda, l-a alungat pe impostor,rămâne lui Horia Sima personal,cum şi celor ce-au continuat să-i ţină trena! Calificarea din "Dialog" ne măguleşte,dar.. n'o merităm! Şi e bine să se ştie că,în tot Exilul,nu există nicio publicaţie care să se poată chema "legionară".-

&& O întreagă familie de Fârşeroţi din Albania(4 fraţi,2 surori),pre nume Popa,a intrat în ambasada italiană din Tirana,cerând azil politic."Gazdele" sunt binevoitoare,dar marxiştii schipetari nu-i lasă să plece.Un grup de Români din Paris a făcut,la 10 Februarie,o manifestaţie la ambasada italiană,ca să mulţumească pentru atitudinea frăţească faţă de Românii din Albania.Primul secretar,Pio Mariani,a primit o delegaţie formată din Remus Radina,Dan Cernovodeanu şi Cicerone Ioniţoiu,care,exprimând gratitudinea manifestanţilor,a înmânat un memoriu semnat de toţi.Manifestaţia şi-a continuat drumul spre ambasada albaneză,dar acolo au fost opriţi la cererea respectivului ambasador.-

&& La sfârşitul ultimului război mondial,în Franţa se găseau 40.000 de musulmani; azi se găsesc vreo 4 milioane,şi numărul lor creşte continuu,venind ei cu căţel cu purcel.De altă parte,natalitatea lor e de 3-4 ori mai mare ca la francezi.Mai e de adăogat că străinii sunt responsabili de 30-35% din criminalitatea din Franţa,plus furturi,violuri,trafic de prostituate,etc.,şi de 58% din traficul de droguri.În aceste condiţii,francezii adevăraţi sunt preveniţi de viitorul ţării lor.(L'Homme Nouveau)

&& Din "Stimme der Märtyrer" aflăm că la 17 Octombrie anul trecut au fost arestate,în Basarabia,6 persoane,acuzate de a fi posedat şi lucrat într'o tipografie secretă.-

"TURNEUL" EUROPEAN AL PĂRINTELUI CALCIU

Peste 30 de conferinţe şi zeci de interviuri presărate dela Viena la Geneva au marcat drumul părintelui Calciu în Europa. Austriecii şi Elveţienii au umplut sălile ca să asculte expunerea despre "suferinţa umană şi providenţa divină", făcută de preotul pentru care lumea liberă s'a ridicat şi timp de 5 ani i-a cerut eliberarea din temniţele de exterminare comuniste. Zeci de asociaţii, zeci de mii de scrisori, sute de mii de semnături au intervenit şi cerut "cezarului întârziat" eliberarea lui. Şi peste toţi, în permanenţă, pe calea undelor, Nicolae Stroescu anunţa situaţia grea în care se găsea preotul, enumera demersurile personalităţilor politice la Bucureşti şi socotea zilele de chin scurse de la arestarea pentru îndrăsneala de a fi protestat împotriva dărâmării bisericilor.

La începutul anului acesta, pr. Harajürg Stückelberger, preşedintele asociaţiei Christian Solidarity International, a organizat un turneu pentru a-l prezenta pe părintele Calciu celor ce s'au rugat în permanenţă lui Dumnezeu pentru salvarea lui. La Zug, localitate în apropierea Zürichului, Sora Imelda, care a deschis prima conferinţă din Elveţia, a subliniat dragostea comunităţii de a-l avea în mijlocul ei pe preotul pentru a cărui eliberare din mâinile satanei s'au rugat 5 ani de zile. O soră oarbă, de 90 de ani, adusă pe cărucior, la sfârşitul conferinţei întreba: "Unde eşti părinte? Dă-mi mâna s'o pipăi, să văd minunea lui Dumnezeu, făcută prin puterea credinţei noastre". Este de menţionat dragostea şi grija dlui Kaufmann, secretarul C.S.I.-ului, care l-a însoţit peste tot.

În faţa călduroaselor primiri, preotul Calciu a subliniat sprijinul divin pe care l-a simţit în cele mai grele momente. "Eu mă găsesc în faţa d-voastră prin voinţa lui Dumnezeu. Acum doi ani eram în închisorile comuniste din România şi agenţii poliţiei secrete se forţau să mă omoare... Mă izolau pentru zece zile în celula neagră, fără fereastră şi fără aier, desbrăcat de uniforma de deţinut şi îmbrăcat numai cu o haină şi un pantalon, rupte, fără nasturi şi fără curea. Eram obligat să ţin pantalonii cu mâna. Primeam hrană la trei zile odată. Seara, o scândură era coborîtă din perete şi devenea patul meu pentru 6 ore. Pentru celelalte 18 ore nu aveam decât pardoseaua de beton, pe care trebuia să mă plimb. După 10 zile eram dus în celula mea numai pentru două zile, după care din nou la izolare. Acest joc între viaţă şi "înviere" a continuat peste 100 de zile... Eu eram singur şi dezarmat complet în faţa lor, iar pe deasupra erau şi numeroşi. Nici o lege nu-i oprea să comită crima, niciun principiu moral nu-i împiedica. Ei aveau forţa; eu, eu nu aveam nimic din ce mi-ar fi oferit lumea. Cu toate acestea aveam pe Isus Cristos, cu puterea lui miraculoasă, aveam credinţa mea în Dumnezeu, iar ei nu aveau nimic, fiindcă ei nu aveau Dumnezeu... Într'o zi, un gardian a intrat brusc în celula mea şi a început să mă lovească cu un ciomag peste mâini, pentrucă mă închinam. Mă lovea peste mâini, dar mâinile refuzau să se supună brutalităţii şi continuau să facă semnul crucii... Dacă lumea ne oprimă, la Isus găsim consolarea; dacă puterea politică a societăţii ne omoară, El ne pune coroana de martir pe frunte; dacă regimul ne aruncă în groapa leilor, Fiul lui Dumnezeu închide gura fiarelor; iar dacă suntem necăjiţi, în Cristos e singura noastră bucurie...".

Am asistat la zeci şi zeci de întrebări, prin care asistenţa cerea precizări cu privire la situaţia din infernul de unde venea. Publicul din Austria şi Elveţia a putut înţelege mai bine drama poporului român, prin răspunsurile date în legătură cu genocidul de acolo. Printre sublinierile părintelui Calciu, s'a reţinut: "În România, sub regimul comunist, din 22 de milioane de locuitori, peste 2 milioane au trecut prin închisorile şi lagărele de exterminare, iar circa 200 de mii au murit. Printre cei 4000 de preoţi arestaţi, circa 80 au fost exterminaţi, printre ei aflându-se un patriarh, mitropoliţi, episcopi".

Întrebat despre reacţia muncitorilor faţă de politica atee a regimului, s'a primit un răspuns ce face cinste şi muncitorilor şi părintelui Calciu: "Eu am pus la dispoziţie locuinţa, şi acolo s'a constituit primul sindicat liber din România (SLOMR), şi aceasta înaintea celui din Polonia. Am fost singurul preot ortodox care i-am încurajat şi binecuvântat. În 3 zile au aderat peste 1800 de membri. Imediat securitatea a trecut la arestarea conducătorilor: dr. Ion Cană şi economistul Gh. Braşoveanu. Desigur, am fost şi eu ridicat. A urmat torturarea şi condamnarea".

Despre greva din Valea Jiului, a adăogat: "Conducătorii grevei, Dobre şi Jurcă, au fost exterminaţi de securitate. Muncitorii, ca şi ţăranii, cu toate persecuţiile la care au fost supuşi, au rămas statornici în credinţă şi aşteaptă minunea lui Dumnezeu pentru curmarea suferinţei umane".

Referitor la ecumenism,a spus că acesta,la ora actuală,e numai o manevră comunistă şi lucrează în favoarea lui,ca multe alte organizaţii,fie ele chiar "pacifiste".A menţionat că un delegat al acestora n'a intervenit ca să apere un preot,atunci când a vizitat România.Despre preoţii trimişi de Bucureşti în streinătate,a amintit că au semnat contracte cu securitatea,- fapt dovedit de aceia dintre ei cari au cerut azil politic,singurii cari au avut tăria să denunţe acest mijloc murdar prin care se prefac a face propagandă creştină în streinătate în timp ce în România se continuă persecuţia credincioşilor,circulaţia bibliilor e interzisă iar bisericile dărâmate.

Pe data de 5 Februarie,părintele Calciu a poposit la Montreux,unde,pe lângă vreo sută de Elveţieni,a fost primit cu deosebită căldură de 70 de Români,veniţi dela mari depărtări.Ulterior au mai avut loc întâlniri cu Românii,atât la Geneva,cât şi la Lausanne.În special trebuie subliniată îmbrăţişarea părintelui Calciu cu cei 16 foşti deţinuţi politici,o meritoasă iniţiativă a avocatului Dumitru Ionescu,care a înlesnit această întâlnire ce-a durat peste 4 ore.A fost cea mai lungă desbatere pe care a avut-o în cele 30 de zile petrecute în Europa.

Mi-a fost dat să particip la o emoţionantă primire din partea elevilor de liceu,în cadrul celei de-a 3-a conferinţe dela Zürich,unde părintele Calciu a fost întâmpinat cu imnuri de slavă acompaniate de chitare.A fost bucuria acestei generaţii faţă de cel care,în cele "7 cuvinte",a trasat drumul pe care tineretul îl are de urmat.La această înălţătoare manifestare s'au alăturat şi cei peste 350 de elveţieni,cari şi-au exprimat bucuria de a-l fi cunoscut,dar şi emoţia în faţa suferinţei româneşti,când părintele Calciu a accentuat: "Creştinii cari au trecut prin închisorile comuniste,sunt numeroşi.În ultimul an,partidul comunist român,fiind o sucursală a Moscovei,a hotărît ca sentinţele pronunţate pentru motive politice să fie justificate prin argumente de drept comun.Acei ce slujesc cu ardoare lui Cristos sunt condamnaţi ca instigatori; cei ce introduc bibliile,sunt calificaţi contrabandişti; iar cei ce polarizează în jurul lor pe credincioşi sunt categorisiţi ca paraziţi ai societăţii. Dacă motivele lipsesc,atunci sunt inventate".

Acest turneu al părintelui Calciu depăşeşte ca amploare tot ce s'a făcut până acum cu privire la cunoaşterea dramei neamului românesc şi are o importanţă deosebită prin faptul că auditoriul a fost străin şi a rămas impresionat de expunerea clară a unuia ce,trăind în lume,şi-a dăruit viaţa lui Cristos şi pentru El a urcat Golgota răstignirii credinţei strămoşeşti,urmând îndemnul Sfântului Petru: "Dacă cineva suferă în calitate de creştin,să nu se ruşineze, ci să-l preamărească pe Dumnezeu".Şi părintele Calciu a înfruntat ameninţările, mergând pe drumul lui Isus.-

Cicerone Ioniţoiu

PAŞTE TRIST de D.Iov

Ce triste's Paştele în acest an
Când dorurile pleacă în colind
În spre hotare prinse de duşman
Unde nădejdile candele-aprind.

Ce triste's Paştele!.. Au amuţit
Clopotniţele gureşe alt'dată
Şi tot norodul parcă a murit
Sub apăsarea grea şi blestemată.

Nu-i primăvar'acolo'n depărtări,
Livezile nu dau în promoroacă
Şi toporaşi,la margini de cărări,
Dumbrăvile'n albastru nu îmbracă.

Stăpână-i moartea peste câmp şi sat
Ş'un ţintirim pe suflet moldovan...
Ce triste's Paştele în acest an,
Când plânge'n larg ogorul nost'furat..

Şi când în trup de frate răstignit
Pe'ncrucişări de leat,ca şi'n trecut,
Durerea lumii geme năbuşit
Şi arde greu al lumii nou sărut...

Privesc spre-acolo iar în viitor
Şi văd cum bucuriile se-adun,
Când pentru neamul nostru acesta bun
Va învia Christos biruitor.

&& Cu ocazia zilei naţionale a României,Consiliul Naţional Român invită toate asociaţiile şi pe toţi Românii să participe,Sâmbătă Zece Mai,orele 17,30, la depunerea unei coroane la mormântul Soldatului Necunoscut de la Arcul de Triumf din Paris.-

&& În cadrul unui parastas,pr.D.Em.Popa a pomenit Duminică 16 Februarie,în biserica română din Freiburg,după Liturghie,pe toţi cititorii Vetrei,azi decedaţi,menţionaţi în numărul nostru trecut,cari au sprijinit revista.-

&& Duminică 2 Martie,părintele D.Em.Popa a oficiat în biserica română din Freiburg un parastas pentru decedaţii Augustin Bidean şi Nicolae Petra.-

&& Cardinalul Vladimir Rubin,polon,s'a retras dela Prefectura Congregaţiei Orientale.A fost înlocuit cu cardinalul Simon Lourdusamy,indian.

P R E C I Z Ă R I

În calitate de fost deţinut politic anticomunist în România şi de membru al Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din România -AFDP- cu sediul la Paris, ţin să fac următoarele precizări:

1. În ultimele luni,AFDP a prezentat propunerea judecării represiunii şi crimelor politice comise de regimul comunist dela Bucureşti.Propunerea nu era nouă,ea fiind enunţată de câteva ori,cu diverse prilejuri,în ultimii ani,cum a fost cazul într'o adunare românească ţinută la Frankfurt în Martie 1985. Principalul este însă ca de la faza propunerilor şi discuţiilor să se treacă la proiectarea acestora pe ecranul înfăptuirilor,- cu atât mai mult cu cât firescul ciclu vital face să dispară,treptat,martorii şi victimele primelor crime şi represiuni comuniste.

2. Am citit în publicaţia DIALOG ce apare la Frankfurt,în numărul 61 din Martie crt.,la pagina 5,o corespondenţă trimisă din Paris,pe marginea unei adunări convocată de Asociaţia Foştilor Deţinuţi Politici pentru organizarea strângerii materialului necesar.În textul publicat în DIALOG este introdusă însă şi o supărătoare apreciere la adresa a ce s'a publicat până acum în acest domeniu, cărţi şi broşuri,calificate(citez textual): "o maculatură de calitate îndoielnică,bogată în inexactităţi şi fabulaţii".

3. Desigur,mai ales după trecerea deceniilor,şi cu atât mai mult cu cât unele fapte,date şi persoane,despre care s'a scris,au făcut iniţial obiectul unor informări obţinute prin relatarea altor persoane decât autorii "cărţilor şi broşurilor",au existat erori şi lipsuri.Chiar subsemnatul am sezisat astfel de omisiuni şi comisiuni,prin scrisori adresate direct autorilor respectivi. De aici însă,până la a califica într'un mod ce e mai bine să nu-l calificăm, global tot ce s'a publicat în materie,este o cale mult prea lungă şi nepermis de a fi parcursă.

Voi evoca doar câteva titluri şi autori din multele apariţii de până acum privind represiunile şi crimele din ţară: anumite capitole din "La cité totale" a lui Constantin Dumitrescu(Ed.du Seuil); cărţi ale lui Paul Goma,printre care "Le tremblement des hommes"(Seuil); cărţile despre ororile dela Piteşti ale lui Dumitru Bacu,Virgil Ierunca şi Grigore Dumitrescu; "Mon calvaire roumain" apărut în Canada sub semnătura lui Michel Solomon; amintirile din închisori ale lui Doru Novacovici(Paris),apărute în română şi franceză; cele ale lui Vasile Gurău(Freiburg),apărute în două volume; tulburătorul "Testament din morgă" al lui Remus Radina; "Bénie sois tu,prison" de Nicole Valery(Ed.Plon); ciclul semnat de Cicerone Ioniţoiu,sau excepţionala culegere de poezii compuse în închisori,făcută de Zahu Pană,- toate acestea,desigur la modul enunciativ şi nu exhaustiv,le consider realizări şi NU "maculatură"!

4. Ca fost deţinut politic şi actual membru al AFDP(Paris),îmi exprim un dublu regret: a. că din asociaţie,- din motive ce nu este cazul a fi acum evocate,- fac parte doar o extrem de mică parte din foştii deţinuţi politici aflaţi în lumea liberă; b. că au putut apare astfel de rânduri despre ce s'a publicat până acum despre represiunile şi crimele din ţară.

Cred şi sper să nu dau dovadă de prezumţiozitate,dând expresie convingerii că,practic,unanimitatea foştilor deţinuţi politici nu împărtăşim punctul de vedere publicat în DIALOG,de care ne desolidarizăm.

Constantin Mareş

&& Citim în "Borghese"că decanul bisericii anglicane din Sud-Africa,mâna dreaptă a faimosului episcop roşu,Tutu,a fost surprins în exerciţiul funcţiunii de.. homosexual.Dacă a scăpat numai cu o amendă,e pentrucă autorităţile "rasiste" au vrut să evite noi demonstraţii de stradă în favoarea drepturilor... porcului.

&& Voind să distanţeze regimul sovietic de cel ţarist,care s'ar fi găsind la antipozi,Le Messager Orthodoxe citează,printre diferenţe,minciuna sovietică şi "respectul cuvântului dat" de către ţari.Ca la 77 de pildă,când,garantându-ne integritatea ţării,- după război,câştigat cu ajutorul decisiv al României, i-au răpit tot sudul Basarabiei...

&& Duminică 23 Martie,fiind hramul bisericii "Buna Vestire" din München, slujba,oficiată de pr.D.Em.Popa,a fost urmată de pomenirea morţilor - şi de o agapă la Centrul Cultural Român din Kreuzstr.16/I.În ajun fusese adunarea generală ordinară a parohiei.- Biserica dispune de biblii,Noul Testament,Predicile Părintelui Calciu şi icoane pe sticlă sau lemn.Doritorii pot telefona la D-na Alexandrina Eustaţiade: 2607261.-

A MAI TRECUT O IARNĂ ÎN ROMÂNIA

A mai trecut o iarnă în,mai degrabă peste,România.Cum,se ştie prea bine. Cu frig insuportabil în încăperile îngheţate şi umede,unde temperaturile n'au urcat peste 10-12 grade.Cu spitale neîncălzite.Cu săli de spectacole goale, unde rarii spectatori au stat cu paltoanele pe ei şi cu căciulile pe cap.Cu concerte simfonice,la ale căror repetiţii instrumentiştii au rămas cu mânuşi în mâini.Nu,nu e glumă - şi,de auzit,aţi auzit bine.Violoniştii,violonceliştii, flautiştii şi toţi ceilalţi muzicieni şi-au făcut rost de mânuşi fără degete, ca să nu le îngheţe degetele pe corzi şi pe clape.

Ar mai fi de adăogat că automobilele particulare n'au avut voie să circule, şi taxiurile la fel.Că autobuzele au fost şi mai rare ca înainte,dacă se poate imagina aşa ceva.Că magazinele alimentare n'au mai expus decât sertare goale.

Toate acestea sunt ştiute.veţi spune.Şi în celelalte ierni a fost la fel. Ei bine,fiţi liniştiţi,au fost şi noutăţi.Printre altele,cantinele aşa zise restaurante,mult anunţate şi trâmbiţate,drept ultimul strigăt al bunei stări. Da,au apărut,oferind cumpărătorilor o zeamă chioară şi lipsită de orice gust, ca să nu mai pomenim de valoare nutritivă.Pentru această zeamă chioară s'a stat ceasuri întregi la coadă.Altceva nu se găsea de mâncare în tot oraşul,aşa că oamenii n'au avut de ales.

În asemenea condiţii nu e de mirare că în România bântuie tuberculoza.E o adevărată epidemie,mai ales printre cei tineri.Medicamente nu sunt,iar antibioticelor li s'a pierdut orice urmă.Ofertei binevoitoare de ajutor,pe care Germania liberă a făcut-o cu generozitate,i s'a răspuns cu un "nu" înţepat: "Avem de toate şi n'avem nevoie de nimic!"

Aşa fiind,oamenii mor de tuberculoză,de subnutriţie,de hepatită,de tot felul de boli molipsitoare,care,în ţările civilizate,au dispărut demult.Dar toate astea nu înseamnă nimic.Principalul e că România înaintează victorios pe "drumul luminos al socialismului".

Dan Ştefănescu

STIHURI DE ABECEDAR de Tudor Arghezi

Domnul a chemat odată
Arborii la judecată,
Ca să vadă ce rod are
De cu vară fiecare,
Că,de când nu mai gustase
Roadele,se'nstrăinase.

-"Îţi e de-a mai mare dragul
De frumos şi'nalt ce-i fagul.
Uriaşule ce eşti,
Spune nouă ce rodeşti".

Cât e de fălos şi tare,
Fu jignit de întrebare
Şi,uimit că-i cercetat,
S'a gândit,s'a căutat...
Scoase dintr'o hârtioară
Un crâmpei de cuişoară.
-"Ce nimic la ce zăplan!...
O să mai aştept un an,
Şi,de-o fi iar de pomană,
Te voi face buruiană".

-"Dar stejarul? Să-şi arate
Vârfurile'ncununate.
Ţine cerurile'n braţe
Vrea de stele să se caţe,
Lumea'ntreagă s'o cuprindă,
Rodul tău?" -"Un sfârc de ghindă".

-"Mi se pare că gorunii
Sunt cam neamuri cu păunii...
Numai umbră'n codrii mei
Şi nici ea nu dă din ei.
Umbra n'are rădăcină
Şi-i ţărână de lumină.
Se muncesc de-o veşnicie
Şi-au rodit o gămălie".

-"Unde-i bradul că nu vine?"
-"Auzi şi-i e ruşine".
Bradul iese înainte,
Drept în sfintele-i veştminte.
-"Atât faci,sfinţia ta,
Mânătărci de mucava?"

-"Plopii-astupă zările
Şi adună ciorile.
Nu ştiu salcâmii ce vor
A păzi cu ghimpii lor.
Salcea,păcatele mele,
Face moţuri şi nuiele.
Barem dudul face dude,
Ia,nişte burice ude,
Dar dă schitului un pic
De miere şi borangic".

Folosind atunci prilejul,
Iată-l că sosi şi vrejul,
Nechemat,cum a putut,
Şi,târîş,a străbătut
Spinii,pirul,praful moale,
Cu dovleci de opt ocale.

-"Am adus nişte urcioare,
Luaţi-mi-le din spinare.
De când mi le-am aninat
De grumaz,m'au deşelat.
Nu sunt,Doamne,prea puţine
Şi,cum vezi,îs toate pline.
Le-aduc,hăt! din Suceviţa
Şi n'am rupt nici cobiliţa".

DIN ZIARE,CĂRȚI,REVISTE

- Din memoriul către preşedintele Reagan,18 Nov.1985,semnat,pentru Consiliul Naţional Român,de N.Evolceanu,C.Ioniţoiu,Zaharia Pană şi Gr.Caraza: Poporul român plăteşte zilnic pentru iluziile unei diplomaţii care s'a încăpăţânat să creadă că desvoltarea de credite şi schimburi economice ar duce la un fel de "mlădiere" a regimului în interior şi la "destindere" în exterior.Dimpotrivă, creditele acordate fără control n'au folosit cu nimic poporului român,nici în viaţa sa curentă,nici chiar economiei generale a ţării,încât Nomenklatura conducătoare face azi apel la armată pentru a-şi mări represiunile.În schimb,lumea zisă liberă aplaudă când eventual unele minorităţi de cetăţeni obţin să emigreze,sau chiar să evadeze cu pericolul vieţii.Dar nu aplaudând un proces care goleşte de substanţă teritoriul unei naţiuni oprimate se va rezolva omeneşte şi durabil problema Drepturilor Omului...

În timpul şi la sfârşitul celui de-al doilea Război mondial,puterile democrate,începând cu Statele Unite,n'au încetat a proclama că victoria lor va duce la o lume mai umană şi mai justă,care ar libera pe om de teamă şi de mizerie şi i-ar asigura libertatea de a gândi,de a crede şi de a circula.Niciuna din aceste promisiuni n'a fost ţinută! Mai mult,30 de ani mai târziu,la Helsinki, în 1975,aceleaşi puteri democrate au confirmat,în numele unei pretinse "destinderi",cuceririle ilegale ale Rusiei.Aşa,pentru noi,pe cea a MOLDOVEI orientale (Basarabia) şi pe a Bucovinei de nord(care n'a aparţinut niciodată Rusiei).Caşi cum cedările teritoriale şi concesiile făcute la MUENCHEN ar deveni o constantă a diplomaţiei lumii libere.Poporul român nu poate decât să se uimească de orbirea,de naivitatea sau de cinismul unei astfel de diplomaţii,şi de dispreţul ce dovedeşte faţă de naţiuni ca a noastră,supuse totalitarismului...

- Dr.Coriolan Brad,din cuvântarea dela serbarea unirii Transilvaniei la Frankfurt, 30 Nov.1985: Realitatea este că genocidul etnic şi cultural e aplicat tocmai poporului român.Patrimoniul cultural şi istoric al ţării noastre,zeci de biserici şi monumente istorice,relicve palpabile ale desvoltării culturii şi istoriei pe teritoriul ţării noastre,opere construite de înaintaşi cu trudă şi dragoste de neam şi Dumnezeu,au fost şterse de pe faţa pământului.Milioane de oameni torturaţi... Nu fac aceste afirmaţii nici din şovinism şi nici din ostilitate faţă de poporul maghiar,căci în rândurile sale se găsesc mulţi cari-şi dau seama că răul nu vine dela poporul român.. ci dela sistemul politic ce guvernează atât în România cât şi în Ungaria.De aceea ar fi bine ca toţi cei ce luptăm pentru aceeaşi cauză să nu ne învrăjbim,mai bine să corelăm tot ce ne apropie şi să ne unim într'o luptă comună contra aceluiaş inamic,comunismul..

Ne găsim în exil Basarabeni şi bucovineni,Moldoveni,Munteni şi Ardeleni, toţi din acelaş neam,de aceeaşi credinţă şi cu aceleaşi aspiraţii,cristalizate în lupta noastră unită pentru independenţa şi suzeranitatea României Mari,în graniţele ei legitime,şi emanciparea poporului român...

- Vasile Florea,din cuvântarea dela serbarea Unirii Principatelor la Roma,25 Ian.1985: ..Înfăptuirea Unirii n'a fost rezolvată de cei ce deţineau puterea politică în acele vremuri în Principatele Valahiei şi Moldovei,ci de o avangardă a tinerilor naţionalişti formaţi la şcolile occidentale,cari s'au aruncat în vâltoarea luptei pentru Dreptate,Egalitate şi Fraternitate între oameni şi popoare.Acestora le revine marele merit al Unirii,adică al învierii Naţiunii Române şi cinstirea memoriei lor o evocăm cu toată pietatea.Cărturari luminaţi ca Mihail Kogălniceanu,Alexandru Cuza,Vasile Alecsandri,Costache Negri,Rosetti, Bolintineanu şi alţii,au aprins făclia Dreptăţii şi Adevărului şi au demonstrat opiniei generale originea comună a Principatelor,unitatea limbii,a obiceiurilor,a tradiţiilor şi a intereselor politice şi culturale.Ei,generaţia Făuritorilor Unirii,din greşelile trecutului au tras învăţămintele necesare momentului şi viitorului şi,uniţi între ei,au reuşit să realizeze "Unirea".

Acum când libertatea şi independenţa se acordă şi triburilor din junglă, acum când se nasc ţări al căror contur şi denumire apar pentru prima dată în atlasurile geografice,acum,în această epocă în care civilizaţia a atins apogeul,- în mod paradoxal,România este desmembrată şi subjugată de alţi inamici, mai feroci şi mai perfizi.Discreditată în exterior,ea e tiranizată,torturată, dhămesită şi sclavizată de un căpcăun aflat în fruntea clicii "celor fără Dumnezeu".De 40 de ani,în Ţara noastră încătuşată se practică falsificarea istoriei şi a religiei,se denigrează eroii şi valorile,se secătuiesc resursele economice,morale,culturale şi tradiţionale şi se perverteşte fiinţa OM.Acum,mai mult ca oricând,se impune reeditarea unirii tuturor forţelor,Unirea cea Sfântă

spre a întări cruciada anti-satanică. Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne lumineze minţile şi calea spre a găsi Înţelegerea, Curajul şi Capacitatea care să ne ducă la redobândirea Libertăţii Naţiunii şi Independenţei Ţării. Dumnezeu va fi cu noi şi vom da mână cu mână, cei cu inima română, să întindem hora mare, de la Tisa, din Hotin, şi pân'la Mare.-

- Deputatul Achille Tramarin din Padova,- în "Il Giornale", Milano, 29 Ian. 1986: Nu intru în polemica privind cazul lui Gustav Pordea, euro-deputatul franco-român. Fie-mi însă permis să afirm că, din păcate, apărarea din oficiu asumată de dl Constantin Drăgan nu e convingătoare. Toate argumentele aduse în scrisoarea sa din 13 Ianuarie 1986 pot fi semnate de orice român credincios clicii lui Ceauşescu, care duce poporul român la foame şi la disperare. Ce europeism apără dl Pordea, atacând Sovietele dar fără a încerca să mineze la toate nivelele aservirea de către ele a diverselor regimuri comuniste? La ce-a servit în toţi anii aceştia sprijinirea lui Ceauşescu, socotind că el cată în adevăr autonomia faţă de sovietici? Ce europeism apără dl Pordea revendicând o Transilvanie românească contra absurdelor pretenţii ale Ungariei, dacă în lupta sa ar fi să se oprească la această, în adevăr, neînsemnată problemă faţă de aceea a supunerii tuturor popoarelor din Est la comunism? Şi-apoi e greu de crezut în apărarea dlui Drăgan, când pare că el a declarat că scriitorii şi ziariştii români se bucură de o libertate superioară aceleia a colegilor lor occidentali, sau când ştim că revistele şi cărţile sale circulă liber în România şi că el însuşi, când merge în ţară, îşi are fotografia în primele pagini ale ziarelor de partid.

- Ion Pantazi, în "Stindardul Românilor" (Martie 86): Dl Zamfirescu arată că a luptat împotriva totalitarismului de când a sosit în Franţa. Noi ştim că dl Zamfirescu a scos o broşurică, intitulată "Puncte de reper", prin care duce o luptă acerbă împotriva legionarilor. Pe bună dreptate ne întrebăm: Au fost legionarii instalaţi la putere de către armata sovietică? Ei au umplut închisorile ţării cu deţinuţi? Ei se vor fi ocupat şi de "reţinuţi", printre care o fi fost şi dl Zamfirescu? Ei ne-au masacrat intelectualitatea, tineretul şi ţărănimea? Ei ne-au adus ruina şi foametea în care ne găsim astăzi? Tot ei ne dărâmă bisericile şi monumentele istorice? Bine-ai făcut domnule Zamfirescu că i-ai pus la punct, ei sunt astăzi cei mai mari duşmani ai neamului!!!

- Giuseppe Mazzini, în "Doveri dell'uomo" (dedicat "muncitorilor italieni"): Dumnezeu există, nu trebuie şi nu voim s'o dovedim: a o încerca, ni s'ar părea o injurie,- aşa cum, a o nega, ar fi o nebunie. Dumnezeu există, pentrucă noi existăm. Dumnezeu trăieşte în conştiinţa noastră, în conştiinţa Omenirii, în Universul ce ne'nconjoară. Conştiinţa noastră îl invoacă în momentele cele mai solemne de durere şi de bucurie. Omenirea a putut să-i transforme sau să-i strice sfântul nume, dar niciodată să-l suprime".-

- Păr. Cezar Codreanu, într'o pastorală: Trăim într'un timp când apele istoriei sunt foarte tulburi, când este nevoie mai mult ca oricând de unitatea spirituală a Românilor aflaţi în libertate.. Au trecut peste noi năvăliri barbare, ne-au ţinut sub stăpânire popoare străine de credinţă sute de ani ca să ne desfiinţeze ca neam, dar noi tot români am rămas şi nu ne-am pierdut nimic din zestrea noastră strămoşească: nici credinţa, nici limba, nici portul, nici doinele, nici cântecele, nici jocurile şi nici datinile noastre atât de frumoase. Poporul român a învins toate greutăţile numai prin dragoste de neam şi de credinţă, care l-a menţinut unit şi la bucurii şi la durere. Trăind în aceeaşi dragoste şi unire, vom arăta că purtăm numele de român cu vrednicie străbună.-

&& "Figaro-Magazine" se întreabă, într'o anchetă foarte ştiinţific şi scrupulos făcută, dacă, peste 30 de ani, Franţa va mai fi a Francezilor, sau va rămâne o simplă noţiune geografică, datorită unei intense imigrări din Africa de Nord, populaţie de trei ori mai prolifică şi care invadează ţara făţiş sau pe ascuns, alterându-i conţinutul etnic şi, cu asta, cultura, apărarea, perspectivele. Ci noi ne întrebăm dacă alarma nu este prea tardivă - când vedem cum, în ciuda intensităţii ei dramatice, ea nu reuşeşte a trezi consensul general!

&& Dl Nicolae Cârjă ne informează, în "Acţiunea românească", că "în timpul celui de-al doilea război mondial, Bucureştii cad.. sub controlul trupelor germane, începând din Februarie 1941, până în August 1944". Norocul lor a fost că Antonescu n'a băgat de seamă...

&& În chemarea la o consfătuire patriotică sunt invitate şi nişte "grupuri anticomuniste independente de guvernul de la Bucureşti". Pe cel cu iniţiativa, să-l fi luat gura pe dinainte? sau, o fi ştiind el ce-o fi ştiind...

DORURI ŞI NECAZURI

V.-St.Unite: Prezentul mandat s'a rătăcit şi l-am regăsit după o lună.Între timp uitasem de el,crezând că l-am expediat.Dv sper să aveţi o memorie mai bună şi să nu uitaţi: 1.ELIBERAREA ROMÂNIEI şi apoi 2.PENSIONAREA.Aţi promis-o!
N.-St.Unite: Anexez un cec de 50 dolari dela dl inginer din Argentina,şi altul din partea mea,tot pentru VATRA,pe care cu mare plăcere o aştept de fiecare dată.Dumnezeu să ne ajute să revedem frumoasa Românie: liberă,bogată,fericită.
C.-Venezuela: Odată cu cele mai bune urări de Anul Nou,.un chec de 70 dolari pentru VATRA,care sper să continuie ca şi în trecut.
H.-Canada: Am primit "Stindardul Românilor",scos de dl căpitan Ion Pantazi. Se prezintă foarte bine,ne place şi merită să fie susţinut de toată lumea.
P.-Austria Dumnezeu să vă dăruiască mult bine,după cum faceţi!
D.-St.Unite: Dumnezeu să lumineze drumul pentru victoria împotriva comunismului! Alăturat aveţi obolul meu.
B.-Germania: Am trimis în ţară medicamentele ce m'aţi rugat.Cum de n'au sosit? Probabil,cum erau şi unele pentru prostată,să le fi oprit Ceauşescu...
T.-Germania: Un prieten îmi relatează din Bulgaria,unde se afla în turneu,de sinuciderea câtorva colegi cari,vrând să studieze,au fost acostaţi de securitate cu alternativa de a deveni turnători.Trei dintre ei s'au sinucis,doi au renunţat la studiu.Numele celor morţi: Cerbu Aurelian-Octavian,Dumitrescu Pârvu şi Levescu Cornelia.Niciunul n'a vrut să colaboreze cu securitatea.
R.-Polonia: ..şi mulţumire sufletească,izvorâtă din împlinirea marilor năzuinţe.
M.-Grecia: Citesc VATRA cu plăcere şi cu unduiri de melancolie.Aş vrea să contribui,după puteri,la conturarea istorică a marei figuri care a fost Corneliu Codreanu,omul şi opera,o carte de politologie.Ideia mă obsedează încă din Ianuarie 1941.Aş vrea sugestii,pe linia onoarei şi dragostei legionare.
A.-St.Unite: În timp ce Românii excelează în înjurături iscusite adresate de unii altora,duşmanii izbesc eficient şi drastic acolo unde trebuie.Aud că Ungurii au lansat în Europa câteva reviste excelente despre spaţiul dunărean,în care,bine'nţeles,ei dau tonul.Acolo,caşi aici,ei au asupra noastră o incontestabilă superioritate.Aici au introdus chiar în Congres,rezoluţii favorabile lor. Românii n'au reuşit să facă altceva decât să publice un text în ziarele lor.
H.-Australia: Anul Nou să ne aducă împlinirea speranţelor.Jos criminalii RSR!
T.-St.Unite: Adaog şi contribuţia mea simbolică sub forma unui cec.
S.-Germania: Felicitări VETREI pentru a 35-a aniversare! Am rămas plăcut surprins descoperind notiţa despre mine în interesantul şi importantul "calendar". Tot D-ta,cu 21 ani în urmă,la congresul academic din Regensburg ai ţinut să evidenţiezi modesta mea contribuţie la reuşita lui.
I.-Germania: Am primit Stindardul,cel cu atribut,fiindcă pe cel simplu l-a luat Emilian cu el.Păcat! Aşa se va întâmpla şi cu Vatra.Sacrific-o pentru calendar. Nu umbla după 2 iepuri.Suntem la o vârstă când nu mai putem amâna.Trimit 200 de mărci pentru Vatra şi,dacă tipăreşti CALENDARUL,mă înscriu cu 10 exemplare.
D.-Germania: Abonamentul l-am plătit,dar Vatra încă n'am primit-o anul acesta. Dacă nu mai iese,Vă rog să-mi restituiţi banii; altfel,fac cazul public...
F.-St.Unite: Alăturat primiţi darul meu pentru VATRA şi Vă urez s'o duceţi mai departe până ajungem la vetrele dragi din Patrie.
C.-Germania: Vă urăm puterea necesară continuării luptei pentru eliberarea Neamului şi biruinţa lui Cristos.Alătur o modestă contribuţie.
D.-Germania: Urările de Anul Nou le însoţesc cu un cec de 150 mărci pt VATRA.
M.-Germania: Vă rog să continuaţi a-mi trimite VATRA.Alăturat,contribuţia mea.
N.-St.Unite: Am primit cu emoţie îndemnul la post şi rugăciune pentru Poporul nostru.Căpitanul stabilise zile de post negru pentru 13 Ianuarie.Oare "comandantul" şi-o fi mai amintind? Am avut ocazie să-l avem musafir în ziua de 13 Ianuarie 1939 când trebuia să discute cu grupul Nadoleanu,Vucu,Strugaru,etc. I s'a oferit cafea şi n'a refuzat.Toţi am rămas uimiţi.Dar ce conta o cafea peste sutele de vieţi ce trebuiau şi fuseseră sacrificate.Ce contau morminte comune ce înghiţiseră sute de mucenici peste care se turnase var.Să-i fie primit! Cu contribuţia mea,trimit urări de forţă în lupta pt Vatra strămoşească!
P.-Suedia: Vă urăm forţă în continuarea luptei şi vă strângem la piept într'o mare îmbrăţişare românească! Alăturat,500 de coroane pentru VATRA noastră.
S.Elveţia: Vă urăm,cu prietenie,mulţi ani! Alăturat,o mică contribuţie pt VATRA.
C.-Austria: Să ne trăieşti la mulţi ani! Alătur 50 mărci.
C.St.Unite: Alături de abonament,trimit ceva în plus,pentru "Luftpost".
E.-Germania: Odată cu obolul,Vă trimit harta Românilor din Rusia,pentru a reaminti o realitate ce trebuie ţinută trează,şi difuzată.

B.-St.Unite: Când o să auziţi "Steaua" pe două voci cam nepricepute să aşteptaţi şi "Sorcova",că vor fi gândurile noastre bune să vă ureze un Crăciun fericit şi sfânt şi un An Nou plin de mulţumire şi înfăptuiri.Să nu le puneţi nuci şi mere în desagi,că au de sburat şi peste năpasta dela noi de-acasă...
P.-Argentina: Toţi cei ce-au rămas cu Sima după ce s'a văzut ce clasă de om este,au dovedit că n'au înţeles nimic din Mişcare.Căci nu te poţi numi legionar când accepţi ca şef pe un imoral.Noi trebue să păzim întreagă doctrina Căpitanului pentru cei ce vor veni după noi.M'a înfuriat neruşinarea cu care,după mai bine de 30 de ani de când a fost dat afară din Mişcare,Sima încearcă,prin acoliţii lui,să se reabiliteze,crezând că odată morţi aproape toţi comandanţii Căpitanului,turma a rămas fără câni care s'o păzească!
V.-St.Unite: V'aş ruga foarte mult,dacă se poate,să-mi trimiteţi câteva exemplare din "dosarul ruşinii".Alătur şi câteva versuri "originale": Biserica sfântă ţi-o dărâmă gângavii /Nepoţii ţi's robi sub cerul Jilavii./Tot ce ţi-e drag tiranul îţi spurcă,/Lepădături din lume pe grumazi ţi se urcă./Hai,Moş Ion Roată,aruncă-i de pe spate,/Că se aude timpul cum buciumă dreptate,/Că vine ora ţării,din Suceava la Cozii,/Când din adânci morminte ni se scol voievozii...
M.-Germania: Dacă la Paris nu s'a putut realiza o unire în sărbătorirea unirii Transilvaniei,în schimb am reuşit aceasta în Germania...
B.-St.Unite: Un mic dar pentru VATRA.Îmi place foarte mult scrisul cu agerime, înţepături şi humor.Se vede că nu spargeţi seminţe când o scrieţi.
B.-Franţa: Vă urăm An Nou cu sănătate şi curaj în lupta ce o duceţi pentru dreptate şi pentru salvarea spiritului românesc.Mă întreb mereu cum am putut cădea aşa de jos ca popor şi să acceptăm să murim fără reacţie în faţa nebumului ce ţine sfoara cu care-i strânge gâtul.Cel ce-ar îndrăsni să taie gâtul nebunului ar fi binecuvântat de tot poporul românesc şi iertat de lumea întreagă şi de Dumnezeu! Am fost în Cuba,altă ţară de nebuni şi dictatură.Fac mereu exerciţii contra unei.. invazii americane şi se laudă că inamicul nu poate pune piciorul acolo.Sunt vreo 10 milioane de cubani şi fac aceeaşi gălăgie ca jidanii şi ameninţă America.. Ţipă mult,dar se lucrează puţin.Alăturі,200 franci pt VATRA.
C.-St.Unite: ..să ţineţi în continuare trează şi să duceţi mai departe "Vatra" noastră strămoşească pe aceste străine meleaguri departe de Patria noastră scumpă.Alăturez un Money Order de $ 20,abonamentul meu la Vatra.
N.-Spania: Mi-a căzut în mână "Revista mea",din Tel Aviv,în care,pe prima pagină,un domn Schafferman,se ocupă de cele scrise de mine acum vreo 7 ani în "Vatra" cu privire la imnul Israelului şi al Albaniei,taxându-mă de.. "muzicolog antisemit".Dac'oi avea chef şi timp,poate-i răspund.Anexez un cec.
G.-St.Unite: Am decis să mă ţin la pagină cu modesta mea contribuţie,măcar pe restul anilor din acest secol,şi să nu mai citesc de pomană,ciugulind din VATRA altora,pe-apucatele!! Văd că cineva e supărat pe Papa că n'a catadixit să viziteze şi KATYNUL,pădurea unde zac vreo 15 mii de ofiţeri poloni ucişi de bolşevici.Omul e supărat degeaba,fiindcă pădurea KATYN nu se află în Polonia,ci în Rusia,la cel puţin 300 chilometri de graniţa Poloniei!
V.-Germania: Dl M.F.Enescu învinovăţea într'un articol pe cei care au săvârşit lovitura dela 23 August ,că nu au procedat ca Finlandezii.D-sa uită,sau se face că uită,că Finlandezii n'au păşit pe teritoriul Rusiei,chiar într'un moment crucial ca asediul Leningradului,şi n'au declarat război Angliei şi Americii, ca Antonescu... Actul dela 23 August,alegerile din 1946 şi abolirea samavolnică a monarhiei rămân pentru poporul nostru singurul titlu de drept pentru redobândirea libertăţii şi independenţei.. Dacă Hitler nu declara războiul,comunismul n'avea nicio forţă să se întindă pe cale paşnică.. Cred că cel mai cuminte lucru ar fi să evităm orice element care ar putea suscita discuţii şi controverse pe această temă,care n'ar putea decât să adâncească şi mai mult dezbinarea exilului.În acest scop vă întreb: nu credeţi c'ar fi bine să se urmeze exemplul falangelor spaniole care s'au auto-dizolvat,găsindu-se o formulă fără pierdere de prestigiu,dar care să fie în concordanţă cu spiritul vremilor pe care le trăim?... Între altele,s'ar da posibilitate valorilor intelectuale şi chiar morale ale foştilor legionari să se manifeste cu mai mult profit pentru cultura şi cauza românească.- Mă bucură că aţi îmbrăţişat ideea unirii bisericilor româneşti,ce nu se poate realiza decât sub egida Romei.Ar fi un lucru de o extraordinar de mare importanţ naţională.Alătur o mică contribuţie pt Vatra.
S.-Elveţia: Vă remit suma de 50 mărci,şi două poezii,admirabile!,necuprinse(în mod surprinzător) în volumul "Poezii din închisori":"Către Iisus",de Radu Gyr, şi "Ucenicul",de Nichifor Crainic.

R.-State le Unite: De acasă,mai mult amintiri decât veşti.Băiatul lucrează cu oltenii şi lipsa de căldură şi mâncare.Mama a refuzat să-i trimetem o pătură electrică: n'are ce face cu ea,lipsind curentul.Iarnă grea şi lipsuri de tot felul,care-i fac probabil să uite că omul mai are nevoie şi de ceva libertate, credinţă,satisfacţii spirituale.Nu-şi pot face planuri de niciun fel,mereu ceva se schimbă în rău.O fatală lipsă şi renunţare la viitor.Cu cecul alăturat vrem să punem şi noi un umăr de furnică la carul cu pietre scumpe pe care-l mânaţi de atâta timp pe drumul bolovănos al Binelui.Vă îmbrăţişăm cu drag,vă admirăm şi vă urăm mulţumire şi tărie de muncă.

S.-Canada: Vă trimet încă o mărturie că sămânţa Vatrei dă roade pretutindeni. Din păcate ignoranţa,înstrăinarea şi mai ales pustietatea inimilor sunt atât de mari,încât buletinul pare o adevărată "predică în pustiu".Tocmai de aceea vă admir deosebit pentru perseverenţa cu care luptaţi pentru răspândirea adevărului de atâtea decenii prin Vatra.Dumnezeu să Vă dea sănătate şi tărie sufletească să continuaţi aşa cât mai mult! PS.Am aflat din "Ţara şi Exilul" că "Românii sunt un popor precumpănitor.. trac! În proporţie de.. 80% suntem Traci"!. Afirmaţii de acest soi purtau până acum numai girul lui Constantin Drăgan - şi dovedeau irefutabil o preocupantă alienare mentală...

GARDA NISTRULUI de August Scriban

Sunt Român,venit din Roma cu oştirea lui Traian
Ca să fiu pe totdeauna gardă Nistrului roman,
Şi s'arăt acelui care va cerca să năvălească
De la care râu începe stăpânirea românească,

Ca să ştie că'ntre Nistru,Tisa,Dunăre şi Mare,
Se întinde România cu-ale ei străvechi hotare,
Peste care niciodată nu va trece vreun duşman
Fără ca să ţie minte ce-i Românul lui Traian!

Între-aceste patru ape munca mea desfăşura-voi,
Lumii,care mă priveşte,grâu şi aur arăta-voi,
Şi,ca bradul de la munte în bătaia vijăliei,
Neclintit voi sta de pază la hotarul României!

Pentru ca Traian din ceruri,când spre Decebal privi-va,
Să tresalte şi să zică: VIRTUS ROMAE REDIVIVA!
Iar Italia,ca mamă,să rămâie'n admirare
Că păstrăm şi astăzi încă ale Daciei hotare!

+ La 22 Octombrie s'a stins la Ehrwald în Tirol(Austria),la 92 de ani,cunoscuta cântăreaţă Viorica Ursuleac.Se născuse la Cernăuţi,26 Martie 1892.-
+ La Sydney a murit,în toamnă,legionarul Mihail Calciu.-
+ În Brazilia s'a stins,la 13 Noembrie,Ion Jelescu-Roth,originar din Vâlcea.
+ La Sf.Munte a murit în dimineaţa de 20 Nov./3 Decembrie,părintele arhimandrit Dometie Trihenea,născut în 1909 la Tilişca Sibiului.
+ În seara de 3 Ianuarie a murit,într'un spital din Freiburg,Fausta Stoica,veche refugiată,de prin părţile Brăilei.
+ Luni 13 Ianuarie s'a stins,la Viena,legionarul Ion Tucan,basarabean.
+ La 5 Februarie a fost înmormântată,la Düren(Germania),Nicoleta Rosbroy,moldoveancă,de preoţii D.Em.Popa şi Cezar Codreanu,în prezenţa a 300 de persoane.
+ Miercuri 5 Februarie a murit,la Milano,compozitorul Nelu Mânzatu,autor,între altele,al celor mai frumoase marşuri legionare.
+ În seara de 25 Februarie a murit la Kiel,la 75 de ani,dr.Nicolae Crişan,originar din jurul Aradului,mare demnitar în guvernul legionar.
+ În California s'a stins,la 19 Martie,Gabriel Bălănescu,la 73 de ani.

&& Asociaţia culturală Română din Hamilton/Canada invită pe toţi Românii pentru Sâmbătă,10 Mai,la o dublă sărbătorire,care va avea loc la Royal Connaught Hotel,112 King Street East: se va sărbători ziua de Zece Mai,şi a zecea aniversare a "Cuvântului Românesc",conferenţiari fiind prof.Aurel Răuţă dela Salamanca şi prof.Nicolae Iliescu dela Harvard.

&& Între 6-15 Februarie a avut loc în holul primăriei din Thiais/Val-de-Marne o expoziţie de fotografii a dlui Grig Pop "de l'Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales",oglindind,cu scene din viaţa zilnică,cortegii nupţiale, feluri de exprimare a credinţei,artizanat,etc.,chipul Indiei.-

&& La München a început,Luni 14 Aprilie,în Kreuzstr.16/I,noul curs de limbă germană,ţinut de dl prof.C.Nagacevschi.-

+ Aflăm,în ultimul moment,de moartea la Chicago,,la 22 Aprilie, a celui care a fost -şi va rămâne!- Mircea Eliade .Corpul neînsufleţit a fost îndată transportat în aula Universităţii.Era cea mai reprezentativă figură a Exilului.A cunoscut,de tânăr,şi lagărele lui Carol II,şi lunga pribegie.Erau unii mâhniţi, că i se publicau în ţară din scrieri; noi,dimpotrivă,am crezut că este foarte bine ca fraţii oropsiţi să aibă deschisă o ferestruică de ozon,putând citi şi altceva decât inepţiile lui Ceauşescu.Şi mai avea ceva "original".Se ştie că, de obicei,intelectualii cred că li se cuvin pe gratis publicaţiile; Mircea Eliade a plătit regulat la Vatra - şi,asta,fără să cântărească hârtia...

+ Tot acum ne vine ştirea stingerii,într´un spital din Paris,a inginerului Doru Ienciu,la 25 Aprilie.Era printre fondatorii Consiliului Naţional Român.

&& Dl Cicerone Ioniţoiu a ţinut la Sorbona,pentru candidaţii la licenţă,două conferinţe despre partidele politice din România dinainte de ultimul război.

&& Cel mai mişcător semn al dorinţei de concentrare în efortul pentru liberarea ţării l-a dat,la adunarea din Paris,propunerea dlui Martinescu,membru al U.R.L.,de a păstra un minut de reculegere pentru trei mari Români,cari şi ei luptaseră din răsputeri pentru salvarea ţării: Maniu,Antonescu şi Codreanu.Sala a rămas profund emoţionată văzând pe dl Raţiu,cu ce pietate s´a ridicat la reculegere.La fel de impresionaţi se ridicaseră,de altfel,dnii Velţeanu-Vlad.Dacă s´a părut unora,c´ar fi făcut-o cam greoi,nu era ezitare,ci greutatea anilor.

&& La Academia Catolică de pe lângă Episcopia din Freiburg s´a organizat, la 22 Februarie,nişte conferinţe despre România,la care trei savanţi germani au vorbit despre istorie,literatură şi frescele mânăstirilor din nordul Moldovei, iar dl Dionisie Ghermani despre situaţia politică şi socială sub ceauşeşti.-

&& Invitat de Christian Solidarity International din Zürich,părintele Calciu a sosit pe iarnă în Europa,însoţit de Doamna,pentru un ciclu de conferinţe,care au avut loc în principalele centre din Austria şi Elveţia,între 16 Ianuarie-10 Februarie.Sfinţia sa a putut astfel să-şi descarce sufletul,vorbind de suferinţele îndurate,desfiinţarea Bisericii Unite,lipsa de demnitate a ierarhiei ortodoxe,dărâmarea bisericilor,intensificarea propagandei atee,rostul politrucilor în sutană,dubioasa activitate a Consiliului ecumenic,etc.,plus perspectivele lumii libere,dacă continuă a rămânea nepăsătoare.Toate acestea au fost urmate de discuţii libere,pentru lămurirea ascultătorilor.Au fost şi câteva interviuri,slujbe bisericeşti,conferinţe de presă,etc.

&& Dl Sima a decis să înveţe,de la Romani,"virtuţile cetăţii,ale unităţii, disciplinei,perseverenţei,în slujba unor cauze sfinte".Cam târziu! Dacă le învăţa înainte de 1938,atâtea crime erau evitate!

&& Cum şi-a anunţat candidatura la postul de preşedinte al Austriei,cum s´a şi văzut Kurt Waldheim victimă a complotului şi "demascărilor" pentru trecutul său "nazist".A fost în trupele de ocupaţie germane prin Iugoslavia,cum afirmă aceşti atotştiutori în materie de luptă partizană,apoi şi în Grecia unde,neapărat a participat la internarea evreilor.Waldheim a reuşit să combată aceste acuzaţii şi acum îşi face turneul electoral în triumf."Noi alegem pe cine vrem",stă pe afişele electorale."Noi Vă sprijinim,domnule doctor!",îi strigă alegătorii.Nu se hazardează aşa austriecii,dacă ar fi adevărat.Prea pe mulţi îi tot găsesc "criminali de război",nazişti,etc.-

&& În forfota bazarului oriental din Djusjambe-Tagikistan se poate cumpăra mobilă fină românească pe suma reprezentând salariul pe jumătate de an în Rusia.Tot acolo,poza lui Stalin poate fi cumpărată cu 5 ruble.

&& Drasticile măsuri de economisire a energiei,cu închiderea cluburilor de noapte la ora 22 şi a discotecilor la 23,au redus mult turismul strein în România.Birourile turistice din Anglia,Germania,Suedia,au fost asaltate de cereri de retragere a înscrişilor.N´au ajutat nici reducerile costului de transport. Spunea un spaniol,care a gustat din turismul reserist: Ce turism e acela,să n´ai tu nicio distracţie,să ţi se stingă lumina? Ce-i aia să-mi dai mie,dacă-ţi arăt valută,porţie la care nu poate s´ajungă ăla dela masa vecină? Ce-i aia ca femeile,când văd străin,să-i facă imediat ochi dulci,gata să se vândă pe nimic?

&& Cei din generaţiile viitoare vor putea vedea,într´un album japonez,cum arăta Bucureştiul cândva.Arhitectul Rikiy Myake a publicat anul trecut în editura Kodansha o carte despre arhitectura europeană,în care "Bucureşti 1900" e pus,alături de Paris şi Bruxelles,printre oraşele cu arhitectură deosebit de originală.Azi însă,în urma măsurilor de descreierată demolare,deja începe să "aparţină istoriei",care deja se găseşte în cartea lui Myake.

&& O văzurăm şi p´asta; Ceauşescu ales membru permanent al Academiei Române,chiar preşedinte de onoare,- spre stupoarea generală!

S E M N A L Ă R I

- Traian Nour-Miron ,Prière à la Vierge Marie,- în "La Voix des Verdiaux", Cosne s.Loire,Nov.1985.-
- Victor Frunză,Oratoriul cenzurii; Corneliu Florea,Apă,paie şi bătaie,- în "Curentul",München,Dec.1985.-
- M.F.Enescu,Mitul unirii în Exilul Românesc; pr.Gh.Calciu,O veste nouă străbate lumea; Ion Boieru,Vina de a fi făcut istorie românească; Horia Stamatu, Ideea politică la Români; Mircea Eliade,Tăcerile lui Lucian Blaga; Zahu Pană, În loc de colinde,- în "Cuvântul Românesc,Dec.1985.-
- Ion Di la Vidin,Punere la punct; De vorbă cu regizorul belgian Victor Lupan,- în "New York Spectator",Dec.1985.-
- Andrei Ozana,Ultimul cavaler al Apocalipsului; Vladimir Sârbu,Organizaţie inutilă: ONU; Ovidiu Vuia,Cavalcada fantastică - in memoriam; pr.Gh.Calciu,Apel către sufletul creştin; Nic.Baciu,Sabotarea tratativelor de armistiţiu ale României; V.Boutmy de Catzman,Ce este stânga?; N.Lupan,Români ucişi în Afganistan; Horaţiu Comăniciu,Despre Consiliul Naţional Român; Ion Pantazi,Cenzură la postul de radio "Europa liberă"; I.V.Emilian,Complot,infamie,mais aussi quelle mascarade!,- în "Stindardul Românilor",Dec.1985.-
- Ion Varlaam,Identitate şi omenie; Const.Mareş,Titus Livius: Ab urbe scofondita libri; Paul Goma,Ceauşescu şi bătrânii,- în "Contrapunct",Köln,4/1985.-
- Ion Solacolu şi Elena Chiriac,Scrisoare primarului din Offenbach,care a participat la o sindrofie a bisericii "române" locale patronată de patriarhul lui Pingelescu; N.Lupan,Biserica ortodoxă în Bucovina,- în "Dialog",Dec.1985.-
- Oct.Bârlea,Reformă,Conciliu şu Imperiu,- în "Perspective",Munchen,Sept.1985.-
- Romulus Odobeşteanu,La mulţi ani!; Camilian Demetrescu,Tovarăşul Perahim şi antologia artiştilor liberi; Matei Cazacu,Sindromul transilvan; pr.Gh.Calciu, conferinţă de presă; pr.R.J.Grabowski,Răspuns sovrom-mitropolitului Plămădeală; pr.Dimitrie Ichim,Unirea Principatelor; Sergiu Grossu,Despre lepră şi leproşi; Efemeride,- în "Cuvântul Românesc",Ianuarie 1986.-
- Pr.Gh.Calciu,Naşterea lui Iisus,început al mântuirii noastre("Solia",Dec.85).
- I.T.Făget,Iuliu Maniu,cel mai mare democrat al României("Unirea",Nov.85).
- Miguel Poradowski,El marxismo y el cristianesimo(Réplica,Mexic,Oct.85).
- Michel Korné,La RSR peut-elle bénéficier de la clause?- în "Lupta",7.2.86.-
- Eugen Bârsan,Răzbunarea pământului; Horia Stamatu,Românii şi Occidentul; Constantin Macri,Posedaţii ideologiei,- în "Cuvântul Românesc",Bebr.1986.-
- Revista Scriitorilor Români,editată de SAR,secţia Germania,München 1985,nr 22. Ilustrat de dra Silvia Nagacevschi şi îngrijit,redacţional,de Ioana Angelescu, Ion Cicală,C.Nagacevschi şi C.Sporea,volumul apare cu colaborări bogate: Titus Bărbulescu,Sergiu Grossu,Al.Mircea,Vintilă Horia,D.Ichim,Al.Badin,J.N.Manzatti, S.G.Theodoru,N.Caranica,Florica Baţu,I.Cicală,N.Novac,Luminiţa Fassel,Maria Golescu,C.Sporea,etc.Adresa: Fritz-Meyer-Weg 47/I, 8000 München 81.Costul,25 de mărci; Konto 326 436,Bayerische Vereinsbank,München.-
- Flavio Popan,Il martirio della chiesa di Romania - Urbania,Pasqua 1976.-
- Actes de vandalisme à Bucarest,- în "Catacombes",Paris,Apr.1986.-
- M.F.Enescu,"În serviciul Mareşalului"; Sergiu Grossu,De la roşcove la Isus; Vasile Tega,80 de ani de cinematografie în Balcani,- în "Cuv.Rom.",Martie 86.-
- Ion Cârjă,Lumina vine din trecut; Mircea Sabău,Pacea lumii; pr.Al.Raţiu,Religia Românilor; pr.Ioan Dan,Marxism şi religie,- în "Acţiunea românească",2/86.-
- Oct.Bârlea,Uniţii şi Biserica Unită(un interview,cu idei clare,transmis prin "Europa liberă"); Teresia B.Tătaru,Din viaţa Bis.Rom.Unite(Perspective,Dec.85.-
- Ca o completare la cele două volume din "Noul Album Macedo-Român",apărute în 1959 şi 1965,Biblioteca din Freiburg a tipărit acum,prin străduinţa Dnei Rodica Moschinschi,ajutată,"în ordine alfabetică",de dnii Iancu-Ioan Bidian,Sava Gârleanu,Virgil Mihăilescu,Petre Ş.Năsturel,Lucia A.Popovici,Roxana Portocală şi Vasile Teja,o "Bibliografie Macedo-Română" de vreo 350 de pagini,cu indicaţii de tot felul,conţinând frumuseţea de 3783 referinţe!
- Le Messager Orthodoxe,Paris,nr.97/84,conţine,între altele,"Les Sept Paroles" de păr.Calciu(a cărui fotografie e pe copertă),traduse de dra Zoe Nacu.-
- "Dialog",Martie 86,schimb de scrisori Solacolu-"Frankfurter Rundschau", privitor la situaţia din Basarabia.-
- "Lupta",22 Martie 86,Problema româno-ungară,schimb de scrisori Horia Georgescu-Francis King,preşedintele P.E.N.-
- Paul Goma,Ceauşescu şi femeia; Const.Dumitrescu,Naţiunea şi triburile; Victor Coroianu,Cohorta dacică în Britania Romană,- în "Contrapunct",1/86.-

- În Canada(376,Stn.A,Vancouver B.C.,V6C 2N2,tel.682 2159),dl Corneliu Stan a început să editeze,la umbra bisericii locale,pe linie română şi creştină,un modest,deocamdată,"Buletin informativ".Numărul 2,în care vedem semnătura păr. Nicolae Turcin şi a prof.dr.Cezar Vasiliu,e închinat unirilor ce-au dus la România Mare,încheindu-se cu un citat din mons.Oct.Bârlea: "Ar fi nepotrivit să nu ne amintim de PRIMA şi cea mai mare UNIRE din istoria noastră: IMPERIUL ROMÂNO-BULGAR al lui IONIŢĂ ASAN,care a precedat unirea realizată de MIHAI VITEAZUL cu 400 de ani şi a cuprins pe Românii de pe AMBELE maluri ale Dunării, adică din Transilvania,Banat,Oltenia,Bulgaria,Macedonia,Albania şi Serbia.Este neîndoios că IONIŢĂ ASAN a fost puternic motivat în tot ce a făcut de conştiinţa identităţii sale latine,pe care şi-a afirmat-o clar atunci când a cerut Papei Inocenţiu al III-lea să-l primească în "BISERICA MAMĂ" şi să-l încoroneze ca Rege al Românilor şi Bulgarilor,- ceeace s'a şi întâmplat".-
- Ioana Aioanei,Adevărul despre cimitirul Bitburg,- în "Libertatea",Martie 86.-
- George Brana,Desfiinţarea planificată; M.F.Enescu,Ideile lui Ben Rubi; Zahu Pană,Dela antarţi şi comitagii la.. saltimbanci,- în "Cuvântul Românesc",Apr.86.-
- Ion Pantazi,Alarmă în Vest; Vladimir Sârbu,Ruşinea dela Oslo: premiul Nobel pentru pace; N.Lupan,Omagiu marei uniri; Andrei Ozana,Se non è vero,è ben trovato; Ovidiu Vuia,Paul Goma şi acoliţii săi; Vladimir Boutmy de Katzman,Legislativele în Franţa,16 Martie 1986,- în "Stindardul Românilor",Martie 1986.-
- Jon Dumitru,Basarabia noastră,- în "Săptămâna müncheneză",3 Apr.1986.-
- Eugen Popescu,"Crâmpeie de viaţă",Freiburg 1986.Cu acest volum de "Amintiri din şcoli şi din închisori",evocatoare pentru toţi şi îmbogăţind documentarea cruntului sistem ce împilează ţara,editura CORESI îşi inaugurează activitatea noului an,dând astfel un răspuns,prin faptă,multelor svonuri puse în circulaţie.Pe agenda ei de lucru vedem,pe lângă cele 33 de cărţi publicate,altele 20 ce-şi aşteaptă rândul.Ogorul este mare,dar lucrători puţini.Noi urăm editurii avântul şi energia necesară - spre a putea face faţă aşteptărilor,atât din partea autorilor,cât şi a cititorilor.-

Bucur Calangiu

BROAŞTELE de Petre A.Gheorghe

Ieri o broască şi-un brotac
Au dat un concert pe lac,
Din cimpoi şi din trombon
Îngânaţi de-un patefon.

Când concertul era'n toi,
Apăru şi un bărzoi,
Şi ceru cu orice preţ
Să-i vadă pe cântăreţi.

Când artiştii l-au zărit,
Cântecul s'a isprăvit!
Şi de-atunci la teatru-i scris:
"Pentru berze - interzis!"

&& Bănuit,în numărul trecut,ca obârşie a unui incident la o audienţă papală, dl dr.Viorel Ionescu ne scrie că,la pelerinaj,dânsul a fost înscris în regulă, ca fost elev la "Sf.Iosif" din Bucureşti şi,între 1945-1969,medic al personalului Catedralei,"de la episcop până la ultimul salariat,inclusiv al celor scăpaţi în stare de exterminare din închisori,şi asta în timpul prigoanei securităţii contra preoţilor"; şi că incidentul "a fost cauzat de un grup de şcolari spanioli şi germani cari au năvălit ocupând fără respect pentru persoanele mai în vârstă locurile cele mai favorabile din compartimentul în care se găsea deja delegaţia română cu steagul tricolor pe care l-au dărâmat.Încercarea mea de a interveni pentru a salva câteva locuri pentru maici şi pentru unele persoane mai vârstnice a fost inutilă... alegându-mă cu nişte sgârieturi.Am fost foarte surprins de debandada ce a domnit tot timpul audienţei la grupele de elevi din Europa.. în vreme ce elevii din ţările afro-asiatice au dat dovadă de mult respect şi disciplină".-

&& Ziua Eroilor se va celebra Sâmbătă 14 Iunie la Cimitirul Miliar dela Soultzmätt.Slujba începe la ora 12,30.Se crede că va participa şi păr.Calciu, care va şi vorbi.Cei ce vor mai dori să ia cuvântul,sunt rugaţi să nu depăşească două-trei minute.Va urma obişnuitul picnic în livada din faţa cimitirului.-

&& Din foaia dlui Sima aflăm că,în ţară,s'a revenit"la încălzirea cu sobele de lemn".Ce-or fi alea?... Şi câte-or fi trebuind pe zi?...

- -

- Contribuţiile la VATRA se pot trimite: în Germania,la Öffentliche Sparkasse, Konto 1264443, 7800 Freiburg; în Italia,la C.C.Postale 43327006,Roma; în Franţa, la Crédit Lyonnais, 33 Bd.Barbès, 75018 Paris,Konto 731101 Z (numai virament).
- Contribuţiile se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec,sau mandat poştal.

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania